

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Травень

5

May

1971

Олена Кульчицька:

Мати, ліногравюра

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVIII. ТРАВЕНЬ Ч. 5

Видав Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любич, Марія Олешинська, Ірина Пеленська, Марта Гарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді від січня 1970 \$6.00
 Піврічна передплата \$3.00
 Річна передплата в Англії 2 ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції 15 н. фр.
 Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
 Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодинокі число 60 центів

З М І С Т :

Л. Українка: Досвітні огні
 Сила росту
 Л. Бурачинська: Слово голови
 Д. Ярославська: Українська мова і книжка
 Н. Герець: Сон
 О. Дучимінська: Новий спалах
 Одна з молодих: Децо про виховання
 У. Любич: Мистецькі подруги По Конвенції США
 При громадській роботі
 Д-р О. Берест: Довговічність
 З. Терлецька: Баранина Вишивка на нашому вбранні
 П. Кізко: Як слон мою течку з'їв
 Г. Чернобицька: Якого кольору літо
 І. Кульська: Млинок
 К. Перелісна: Почекай!
 К. Перелісна: Весняночка
 М. Ф.: Котик-риболов
 Д. Чередниченко: *
 Л. Савчук: Колосок
 UNWLA Convention
 M. D.: UNWLA at International Event

На обгортці:

Ліногравюра Олени Кульчицької „Мати“, виконана в 1930 р., розміщена в Держ. Музею українського мистецтва у Львові.

OUR LIFE

VOL. XXVIII MAY No. 5

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August, of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 2 pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 15 s. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА „НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
 c/o No. 7 887 93 de Paris
 26. rue de Torcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung

8 Muenchen 5
 Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Olena Kulchytska: Mother

На терені США

1. травня — Вистава дитячого театру „Івасик Телесник“ — 29 Відділ США в Шикаго
2. травня — Окр. 3 їзд — Окр. Рада США в Клівленді
9. травня — Дитяча вишивана забава — 22 Відділ США в Шикаго
15. травня — Вечір Лесі Українки — 64 Відділ США в Нью Йорку
- 21.—23. травня — XVI. Конвенція США на „Союзівці“
18. і 19. вересня — Вшанування Лесі Українки біля пам'ятника в Клівленді
25. вересня — Розгляд книжки Василя Шевчука „Григорій Сковорода“ — 64 Відділ США в Нью Йорку
17. жовтня — Виставка Молодих Талантів — 64 Відділ США в Нью Йорку
31. жовтня — XV. Виставка Жіночої Творчості

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

Огляд фільмів, що тут подаємо, оснований на списку виховного журналу „Перентс“. Усі подані фільми — відповідні для дітей.

ЗУСИЛЛЯ АНДРОМЕДИ — The Andromeda Strain. У цьому фільмі вчені стараються побороти бакциль недуги, занесений на землю з іншої планети.

БОСИЙ КЕРІВНИК — Barefoot Executive. Весела комедія Дізнея приносить багато розваги.

ВТЕЧА ГОЛУБІВ — The Flight of Doves. Родинний фільм, однаково цікавий для дітей, як і для дорослих. У напруженій дії змальовує втечу двоє дітей з Англії до Ірландії.

МЕЛОДІЯ — Melody. У цьому англійському фільмі показаний світ дорослих через призму дітей.

НОВИЙ ЛИСТОК — A New Leaf. Історія багатого веселуна, що боїться будь-якої праці і врешті приневолений взятися за неї.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У березневному числі Н. Ж. подане

число членів Гуртка Книголюбів у Нью Йорку — 8, а повинно бути 18. Звідомлення охоплює тільки 1970 р. У загальному було більше зустрічей із письменниками, а число проданих книжок сягає в сотні.

Обгортку Конвенційної Книжки виконали мисткині Дануся Казанівська і Тая Кравців
Convention Book Cover

Леся Українка

Досвітні огні

(Уривок)

Вставай, хто живий, в кого думка повстала!
Година для праці настала!
Не бійся досвітньої мли, —
Досвітній огонь запали,
Коли ще зоря не заграла.

З віконечок лється стяга та пресвітла
Одрадість у серці розквітла.
Огні золотії мигтять,
Одважним промінням зорять,
Мов кличуть: до праці! до світла!

1892

Сила росту

(Після нашої Конвенції)

Враження сили й росту мусів мати кожний учасник і глядач XVI-ої Конвенції Союзу Українок Америки, яка відбувалася минулих днів, 21—23-го травня ц. р. Давали ці враження поважна кількість делегаток, і гостей, діловий підхід до многогранної проблематики, розгляненої на нарадах — пленарних, комісійних і панельних — а головню загальний характер цих нарад, їхня співзвучність з тими процесами й течіями, які сьогодні проходять у цілій українській громаді, в ділянці релігійно-церковній і національній.

У першій усі учасники виявили глибоку турботу за долю Української Католицької Церкви, співучасть у її змаганні до незалежності, помісности, завершеної патріархатом. Ці бажання були виявлені у відповідних привітах до наших Владик обох віровизнань і резолюціях, після основних дебат і ухвал.

У ділянці національних змагань Конвенція сказала своє певне слово підтримкою визвольних процесів в Україні і постановами провадити свою діяльність далі, згідно з вимогами й потребами нації, яка стоїть у важкій боротьбі за свою незалежність, за самобутність своєї культури, за право жити й говорити своєю мовою. Не зважаючи на те, що на Конвенції було багато представниць молодих поколінь, які живим квітом прикрашували твердий, майже 50-річний корінь СВА, у залах нарад лунала повсякчас рідна мова, а з уст молодих матерів слова турботи за українську духовість їхніх малят. У цьому напрямі були ведені Комісії й панелі, таким змістом була сповнена програмова доповідь письменниці Д. Ярославської.

Нова Управа СВА, як і попередня, дає запоруку доброго ідейного проводу, організаційної вироблености і працездатности. Нова голова, ред. Лідія Бурачинська, яка дала вже великий вклад праці для Організації як редактор і член Головної Управи, з довірям членства, провідницькими здібностями і при співпраці вироблених діячок-членок Гол. Управи, поведе СВА до кращого майбутнього, чого їй членство СВА і українське громадянство від серця бажають.

П.

З Головної Управи СУА

Слово Голови

П-ні Лідія Бурачинська
Mrs. Lydia Burachynska, UNWLA
President

Впродовж трьох днів Конвенції гомоніла зала „Веселки“ на Союзівці жіночими голосами. Поруч сивих голов наших сеньйорок мелькали чепурні зачіски нашого активного членства і розвихрені коси нашої молоді. Три покоління Союзянок об'єднались тут у шуканні напряму і змісту нашої організації.

Волею XVI. Конвенції СУА обрано мене головою Союзу Українок Америки. З вдячністю прийняла я цей доказ довір'я нашого членства. Вповні свідомо тягару відповідальності я хотіла б накреслити лінії нашого розвитку під сучасну хвилину.

Живемо в добі великих перемін. Наші очі звернені в першу чергу на Рідні Землі, де проходять глибокі зрушення. На першому плані бачимо діячів-борців, що отверто атакують систему нищення окремішності України. Їх для нас репрезентують світлі імена Лукіяненка, Караванського і Мороза. А за ними стоять ті громадські й культурні діячі і професіоналісти, що відстоюють позиції українського населення в різних ділянках. Згадаймо також тих неголосних, але ревних українських матерів, що добиваються введення української мови в дитячі садки, звідкіля її витісняють.

Наше довкілля теж проходить

великі потрясення. Міжрасова боротьба, суспільні розходження, ідеологічні різниці — це тло, на якому розгортається те, що називаємо мирною революцією в Америці. У тому заколоті ідей і фактів ми мусимо розібратись і себе знайти. Ми є в більшості громадянами цієї країни, що прийняла і захистила нас. Наша молодь і діти вже народились, тут, виростають в її атмосфері і сприймають її кличі. Тому нашим обов'язком є також увійти в цю ситуацію і знайти для нашої організації відповідне в ній місце.

Перед нами стоять великі завдання. Молоде членство, що вливається в наші ряди, хоче пізнати організацію і вибрати собі відповідне поле дії. Роковини Лесі Українки вимагають гідного завершення цього святкування. Музей Нар. Творчості поволі стає осередком студій нашого народного мистецтва. Суспільною опікою ми повинні охопити разом із нашою громадою кожну потребуєчу українську людину а дошкільним вихованням — всю українську дітвору в ЗСА. Нашими зв'язками повинні ми освідомити американське жіноцтво про нас і змагання нашого народу.

Союз Українок Америки наближується до свого 50-річчя. Хоч на XVI. Конвенцію СУА ми прийшли з поважними здобутками, проте відзначення нашого півстоліття хочемо поставити особливо врочисто. До нього готуватиметься наша організація заздалегідь і завершить свій півстолітній шлях різними починами.

У повній свідомості цих завдань звертаюся до членства СУА з гарячим проханням підтримки і допомоги. Включаймося в намічену працю, зогріймо її нашим запалом, пронизаймо любов'ю! Союз Українок Америки — це громадський скарб, побудований серцем і руками української жінки. Подбаймо, щоб він ріс і світив прикладом серед української спільноти!

Лідія Бурачинська

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

П-ні Катерина Пелешок
Mrs. Katherine Peleshok, Chairman of UNWLA Audit Committee was chosen a honorary member at the XVI UNWLA Convention

ПОЧЕСНА ЧЛЕНКА СУА

На бенкеті XVI. Конвенції СУА голова Стефанія Пушкар привітала п-ні Катерину Пелешок і змалювала словами її життєпис і заслуги для СУА:

Народилася на золотому Поділлі. Над молодою дівчиною прошуміла перша світова війна і спонукала її до виїзду за океан. Тут її зустріла холодна чужина, але й оточення близьких людей. Скоро знайшла собі товариша життя і її чоловік Корніло Пелешок нам усім добре відомий, як прихильник її життєвого шляху.

Бо це небуденний життєвий шлях. Тридцять літ тому ступила на нього Катерина Пелешок. Це сталося тоді, коли вона стала членкою 1 Відділу СУА. Це був скромний початок. Але з цього кроку розпочались дальші осяги. Вона скоро стала членкою Управи Відділу, а потім Головної Управи. Разом із жіноцтвом Нью Йорку провела велику роботу допомоги скитальцям. Кризь її руки пройшли сотні переселенців, що й дотепер згадують її. А потім прийшла велика проба сил. Нею стала Міжнар. Жіноча Виставка, що поставила українське жіноцтво Нью Йорку в рівнорядну позицію з жіноцтвом інших національних груп. Упродовж 10 років вона дбала про те і досягнула цього успіху.

У дальших роках Катерина Пелешок, як голова Контр. і Номін. Комісій, стояла на сторожі господарства й вибору проводу СУА. А тепер у признанні цих її заслуг XVI. Конвенція СУА проголошує її почесною членкою Союзу Українок Америки.

Українська мова і книжка

II

У подіях світу безупинна зміна та змагання. Виринали на поверхні землі народи, творилися могутні держави і розліталися, нехай і з бігом сторіч, але розпадалися, як домики з кліток. Гинули і народи зі своїми мовами, своїми культурами. Але факт залишається фактом: вони існували, сказали своє слово у власній добі й, поклавши підвалини під дальший розвиток, перейшли до історії.

І такою одною із численних потреб сучасної хвилини я вважаю втримання та передання молодому поколінню, нехай і вкоріненому у нову землю, українську мову, джерелом якої є українська книжка. Наш безсмертний Іван Франко сказав, що —

„Книга — морська глибина.
Хто пірне в ній аж до дна,
Той хоч труду мав досить,
Дивні перли виносить“.

Українська книжка — це наш особистий приятель, що чекає на простягнення нашої руки. В ній роздумування та уява, щось реальне та фантазійне, поворот у минуле, або прогулянка у майбутнє. Вона промовляє до розуму, уяви, почуття. Вона, всунувшись у наші думки, збагачує нашу мову. В ній зібрано та увіковічено людського духа, а що найважливіше для нас, **вільного українського духа!**

З жалем треба ствердити, що багатьом батькам цілком не залежить на тому, як звучить їх українська мова і як вона передається — або взагалі не передається — їх дітям. Із ще більшим жалем треба відмітити, що видавничий рух — якщо йде про белетристику — стоїть на мертвій точці. Наука знайшла вихід, нехай він ще і не в повному розгоні, але вже знайшла свій шлях. Для белетристичних творів, таких потрібних для загалу під сучасну хвилину, немає видавництва, немає меценатів, немає охотників видавати твори, просувати нові ідеї та теми, чи по-новому відчутті та зрозумілі, щоб іти з духом часу. Тут і там хтось спроможеться видати Шев-

ченка, Лесю Українку, Лепкого, Кобилянську, Куліша — імена у нас знані, закріплені, славні. Але хто пробиває дорогу новим? Література — це немов дерево, в якого необхідні нові гони. Чи думає хто, що без них створиться зупинка на місці, що більше, це буде вже посування назад, бо народ — нехай і його відломана гілка, але вона велика розміром! — не творить уже нічого нового!

Яке ж становище створюється для письменника, що ліпше розуміє існуючу ситуацію, як пересічний громадянин? Замовкнути? Піти за течією безжурної ситости? Чи обмежити власні бажання, включитися в зарібкову працю, щоб тільки втримати вільного українського духа і позначити свій творчий шлях, тобто видавати власним коштом?

Більшість українських письменників, якщо не всі, вибрали те останнє.

Мимохить насувається питання: чому українська громада така щедра і чутлива, така патріотична та прив'язана до рідного — така бай-дужа до праці своїх творців (чи може треба би сказати „борців“), що їх зброєю є рідне слово? Адже обурюється на всіх, хто забороняє його, чи зневажає, а не вміє підтримати тих, що його розвивають і плекають! Чи не має зрозуміння для літературного процесу та його значення взагалі? Як можна тоді говорити про ріст письменника, чи чекати нових появ? Як можна порівнювати — і то завжди в нашу некористь! — наші твори із виданнями письменників державних народів, коли український письменник творить безкорисно, з любови до рідного, з потреби власної душі, з необхідности втримати вільного українського творчого духа — в той час, як чужий письменник дає свій талант за гроші? Він має нагоду вдосконалювати себе і його час належить тільки до творчости, тоді як український письменник має тільки втому від зарібкової праці й відламки хвилин (навіть не годин, а просто хвилин!) для творчої праці.

Спостерігається цікаве явище. Українці виявляють більше симпатії гумористичним творам, як поважним. Сміх потрібний і гумор також, але не можна обмежитися тільки до них. Воно може означати також невідготованість до твору поважного змісту, який іде у глибину. Купівля ж книжок авторів, які бідують, голодують, чи хворіють, є чудово-несправедливим підходом до літературного процесу. Чудовим — бо він виявляє чутливо-милосердне серце українців (чи українки?), які відгукуються на потреби своїх ближніх, але водночас воно є страшенно фальшиве, бо кривдить авторів, які тої проблеми не мають, а завдяки нашій підтримці могли б ще більше розвинути свій талант. Опіка над потребуєчими — це справа суспільної опіки й якщо тільки милосердям можемо рушити купівлю книжки, то в такому разі всі письменники мусіли б бути немічні й голодні!

Без збуту книжки літературний процес неможливий. Без нових творів ми стоимемо на мертвій точці і наша мова завмре **тепер**, не підчікуючи майбутніх сторіч, чого побоюються наші молоді люди.

Жінки — виховниці нових поколінь, відчули і зрозуміли ситуацію. З жіночої ініціативи створено щорічний конкурс на твори красного письменства різних жанрів. Завдячуємо це всім нам відомій Марусі Бек. З жіночої організації вийшла ідея Гуртків Книголюбів. Заслуга Наталі Чапленко, культ.-освітньої референтки СУА. Доходить (хоч не часто) і до видання творів (86 Відділ і ін.). Рушено з місця і купівлю книжки. Було б також побажанням, щоб із жіночих кіл налагодно теж справу рецензій, що необхідні в літературному процесі, а які також застрягли на мертвій точці.

Любов до книжки треба виробляти змалку, так як і до музики. У старій віршованій англійській молитві є два рядки, які у вільному перекладі звучали б так:

ТЕЛЕГРАМА

Постановою XVI. Конвенції СУА вислано 21. травня 1971 р. привітальну телеграму Верховному Архiepіскопові Кардиналові Йосифові Сліпому.

Ваше Блаженство!

Делегатки зорганізованого жіноцтва, зібрані на XVI. Конвенції СУА, сердечно вітають голову нашої Помісної Церкви Блаженнішого Верховного Архiepіскопа Кир Йосифа та будуть молити Всевишнього, щоб додав Йому сил і здоров'я для здійснення великих задумів та завершення нашої Помісної Церкви Патріархатом. Зібрані делегатки обіцяють доложити всіх зусиль, щоб ця велика ідея стала дійсністю.

З'їзд виявляє свою повну і беззастережну підтримку всім ухвалам Архiepіскопського Синоду. Здійснення цих ухвал вважає суттєвим завданням української громади і закликає своє членство включитися в боротьбу за це.

Для реалізації й успішного переведення тих важливих завдань для добра нашої Церкви і цілого українського народу прохаємо Вашого Архiepірейського благословення.

Президія Конвенції СУА

„...І дай нам ще, Боже, хоч трішечки
[співу,
І казку і книжку, щоб жити
[згідливо...“

В одному вірменському парохіальному уряді ціла стіна була заповнена полицками зі старими книгами. На питання з котрого вони сторіччя та з якої ділянки, парох відповів трохи збентежено:

„Не знаємо. Не вміємо того прочитати. Поселившись на чужині, вірмени занехали рідну мову. Не знаємо, що в них, але не нищимо. Це скарб нашого минулого. Боляче тільки, що наші предки не затримали для нас мови. Може в тих книгах є щось, що допомогло б нам тепер...“

Це не казка і не вичитане в газеті. Це факт, який я згадую сьогодні, побоюючись, щоб не стрінуло і нас щось таке...

Я могла б закінчити тих кілька своїх думок-спостережень віршом Сидора Воробкевича „Мово рідна, слово рідне...“. Але знаю, що між українцями таки мало таких, яких серце закам'яніло б на звук рідної

Нові книжки

Анна Галя Горбач: Тиміш Хмельницький в румунській історіографії та літературі. Відбитка з Наукових Записок УТГІ. Мюнхен, 1969. Ст. 18.

Постать старшого сина Богдана Хмельницького та його одруження з дочкою молдавського воєводи Роксандою була важливим епізодом у творенні козацької держави. Тому цікаве для нас наświetлення цього факту в румунській історіографії, що й опрацювала авторка в цій невеликій книжечці. Подала перелік румунських авторів, істориків і письменників, які порушували цю тему.

Н. Полонська-Василенко: Історичні підвалини УАПЦ. Мюнхен 1964. Інститут вивчення СРСР. Ст. 126.

У цій книжці змальовано довгий шлях, що його пройшов український народ у боротьбі за автокефалію. Від перших часів християнства через київську добу, що дала українській церкві коли не номінальну то дійсну автокефалію, до зміцнення її в литовсько-руській державі. Врешті в 17 ст. настало підпорядкування української православної церкви московській патріархії, що теж перейшло різні етапи, аж поки революція 1917 р. не поклала цьому край. Всеукраїнський Церковний Собор у жовтні 1921 р. дав підготову до її самостійного розвитку, якого 50-ліття тепер святкуємо.

О. д-р Юрій Федорів: Історія церкви в Україні. Торонто 1967. Ст. 362.

У теперішній добі, коли україн-

мови. Тому я звертаюся до Володимира Самійленка. У його вірші „Українська мова“, присвяченому пам'яті Тараса Шевченка, в якому він порівнює нашу мову з дорогоцінним каменем, знайденим у пилуці на шляху, закінчення підходить і до нас, хоч він писаний у 1885 році!

„Хай коштовним добром вона буде

[у нас,
Щоб і сам здивувався у могилі Тарас,
Щоб, поглянувши сам на створіння

[своє,
Він побожно сказав: »Відкіля нам
[сіє?!«

ську католицьку церкву придавлено в Україні і вона провадить боротьбу за свої права і в вільному світі, побажане наświetлення її історичного розвитку. Таке дав нам автор у цьому творі, що впорядковано насвітлює кожен етап. Книжка сперта на історичних джерелах, але опис фактів і подій подані легко і зрозуміло. На кінець обговорено стан української католицької і православної церкви в діаспорі. Л. Б.

НОВИНКИ З ЦЕНТРАЛІ

Дня 24. квітня 1971 р. відбулось відкриття виставки **Першого Конкурсу Української Кераміки**, що його влаштував Музейний Комітет Музею Нар. Творчости СУА. Одинадцять виставців прислали свої керамічні вироби. На відкритті Екзекутиву заступала п-ні Лідія Бурачинська, містоголова, а Окружну Рад у п-ні Іванна Рожанковська, голова. До Жюрі Першого Конкурсу Кераміки увійшли — Іза Боярська, Оксана Вікул і Слава Геруляк.

Дня 25. квітня 1971 р. відбувся **Окружний З'їзд у Сиракюзах**, а 2. травня 1971 р. у Клівленді. Обидва З'їзди перейшли оживлено і зібрали велику кількість делегаток. На З'їзді у Клівленді була присутня п-ні Стефанія Пушкар, голова СУА. Вітаємо голов Окр. Рад — п-ні Марію Когутяк і Ірину Кашубинську з перевибором!

Дня 1. травня 1971 р. відбувся в Укр. Інституті в Нью Йорку — **Семінар для референток зв'язків** трьох сумезних Округ. Семінар опрацював дві теми, а саме „Зв'язки СУА у минулому, теперішньому і майбутньому“ (п-ні Марія Душник) і „Можливості зв'язків для СУА“ (п-ні Дора Рак). Слідувала оживлена дискусія.

Дня 8. і 9. травня 1971 р. **Контр. Комісія Гол. Управи** перевірила в Домі СУА у Філядельфії книговодство Централі за 1970 р. Прибули: п. Катерина Пелешок, голова і пп. Іванна Бенцаль і др. Євгена Єржківська, члени. Були присутні — п-ні Ірина Качанівська, скарбник і п-ні Ольга Муссаковська, фін. референтка.

С О Н

Новеля, відзначена нагородою нашого журналу на XI. Конкурсі СФУЖО.

Катря прокинулася з жахом і не знала, куди повернутись. Важкий та надзвичайно виразний сон наче продовжувався. Авто жене по вкритій льодом дорозі, посовгнулося, вдарилося об стовп і покотилося в пропасть край дороги. Чиє це авто, хто в ньому? Вона намагалася розглянути все ближче. Розбите, погнене, купа металу і скла, лиш табличка кинулася в очі, надзвичайно виразно. P7742. Це табличка їхнього авта! Що то значить? Що то за сон?

Встала швидко, накинула жакет по халаті і вибігла з хати до гаражу. Авта нема. Олег поїхав уже на працю. Чи сам? А де Роман? Може ще спить?

Вернулася швидко в хату, заглянула в синову спальню. Пусто, пішов уже на виклади. Чого ж вони її не збудили? Як можливо, щоб вона не чула, як вони виходили? Який дивний ранок!

Стала посеред хати, не знаючи, до чого братися. На вид пустих кімнат по спині прокотився холод, і недавній сон став ще яскравіший. Поспішно включила телевізор, щоб чути людські голоси. Знайомі персонажі миготіли світляними тінями на малому екрані, шебетали як папуги. Дивилась, прислухалася, щоб приневолити себе до уваги. Крикливі реклями били в очі вічним повторюванням і не могли прогнати з голови недавнього сну, недавнього видава.

Включила апарат, пішла в кухню, приготувала собі гарячий, міцний чай. По кількох ковтках можна вже повністю віддатися спогляданню, згадуванню й розгадуванню її сну. Деталі стають знову чітко перед очима. Три рази авто перекинулося в пропасть. Потім чула знайомий рев сирени амбулянту. Видно було, як виносили когось із пропасті, витягали на ношах, прикритого білим простиралом. Поклали в білий амбулянт, відіхали, і видно вже тільки табличку амбулянту. Чорно-білу. 1/23/70. Що ж то за дивні циф-

ри. Та це ж сьогоднішня дата! Сьогоднішня.

Здригнулася і сиділа непорушно, безпорадно. Вода булькотіла в чайнику, зимове сонце топило морозні везерунки на вікні. Чути поштареві кроки на сходах ганку. Невже ж так пізно? Десята година! Не спала б так довго, не було б того сну... А може саме так мусло бути. Так буде. Що буде? Що діється з нею?

Гаряче горнятко, як певний контакт з дійсністю в пальцях. Вона п'є чай і пробує заспокоїтись. Добре, що чоловік не бачить її в тій хвилині. Суєвірна баба, забобонна, сказав би. Але вона не забобонна і з роду не вірила в сни. Ще ніякий сон так не схвилював її.

Горнятко порожнє, холодне. Випустила його з руки і глипнула на годинник. П'ятнадцять по десятий! Схопилася від столу, до спальні, щоб одягнутись. Сьогодні п'ятниця. Завтра вже академія, ще її намовили на деклямацію, а вона навіть не вивчила добре вірша. А ввечорі остання проба хору. До того часу треба купити харчі, завести Ірці вишивану блюзку, мамі дещо допомгти, від чистильника чорну спідничку дістати. Треба, але як? Вона без авта. Нині повинна була, як договорились учора, відвести чоловіка на роботу, щоб мала авто... То що вона тут робить?

Сіла на краю ліжка. Ще один омен. Вона без авта. Чоловік таки забрав авто. Сьогодні — 23 січня!

Задубіло споглядала на когось у дзеркалі, когось чужого, когось а неохайним волоссям і темними, дивними очима. Обсервувала, наче в кіно, як її очі змінені від жаху. Олег має авто. Це він! Це його призначення сьогодні! О, ні!

Втекла від власної відбитки, як від погрози назад до нагрітої кухні, до притулку при столі, в найбільше прозаїчний куток хати, до ще теплого чайника. Треба спокійно передумати. Не піддаватися химерним настроям. Це все лиш збіг обставин. Дрібнички... Неодне страхиття присниться людині серед

ночі. Цей сон снився перед пробудженням, тому так пригадуються всі деталі. Треба забути все. Забути... забути... Було не снити до пізнього ранку. Було не снити... було... було... було не ходити, було не кохати,... Слова танга понесли думку вбік. Було не читати... Що? Що?

Тепер вона знає, звідки це все. Ті книжки влізливі. Бачила їх чепурними рядами в шафці, — малі, великі, всі в англійській мові, в українській таких нема. „Дар Пророцтва“, „Докази про реінкарнацію“, „В пошукуванні Духів“, „Омени і остороги“... Про містицизм, телепатію, комунікацію з мертвими. Осінніми днями пересиджувала на читанні, з приходом осені в життя, з наближенням сорокового року, ще лиш рік бракує. Здивачіла передчасно, натякав Олег. А волос ще без білих зрадників, спіднички короткі, стрій модний. Наче підліток, аж важко повірити, що син уже в каледжі. А тихцем жура перед вчасною старістю. Смерть. Оце слово найчастіше зустрічалося в її книжках. Як побороти жах смерті? Поборюють його вірою, релігією, і вона там, і її голос чути в хорі церковному. А душа якась важка, як оливо. Важко душу піднести вгору. І страх перед чимсь. Потрапила випадково на цей рід книжок і стала наче наркоманом від їх чаду. Читаючи багато описів психічних маніфестацій, вона півсвідомо сподівалася їх і в своєму житті, ждала, очікувала, шукала. Так, збуджена уява готова на різні витівки! Це все лиш уява.

Глипнула на годинник. Дванадцять тридцять. Неможливо, вона так цілий ранок буде роздумувати? Треба ж обід приготувати. В руках уже ринка, набрати води з крану. А біля крану на стіні календар, 23 січня. Вона сьогодні повинна була гнати автом за мі-

сто, до модерного торгового центру, а дивним збігом обставин вона без авта. Олег має авто! Олег! Чи пробувати рятувати його? Але як? Подзвонити в бюро, покличуть. Пане Катран! Телефон. Що таке? Це я, чуеш. Не їдь автою додому. Приїдь автобусом! Бо мені снилося... Снилось? Снилось... Він не послухає! Олег такий раціоналіст, такий опанований. Може висміяти її. Як рятувати? І чи вдається рятувати, хіба від долі втечеш? А що, коли це все витівки її збудженої фантазії?

Сині язички газу розстелилися вінцем кругом наповненої водою ринки, буденний дзенькіт кухонної посуду такий знайомий, наче заспокоює. Годинник просунувся до 1:00. Вже лиш три години, і Олег буде вдома, і по журі. І чого ж їй журитися?

Рухатися, в роботі час промине швидко. Ще кілька годин і Олег буде вдома. Його бальорий голос, міцні обійми — і все стане на місці, сон останеться сном, дійсність дійсністю. Вона сама не виплутається. За що не візьметься, думка все на одному.

Дзвінок телефону різкий. По тілі пробігли мурашки. Хто? О, то мама! Чого ж вона так здивувалася? Вона повинна була потелефонувати, коли приїде. А вже попершій. Чи приїде? Чи можна сказати мамі, чому її вчена донька боїться приїхати до неї сьогодні? Мама зрозуміла б усе. Але говорити тепер ніяково. Ні-ні! — Я, мамо, без авта. Заспала рано...

На уста вже тиснуть слова нестримної сповіді про страшний сон, про кошмарний ранок, але стрималася, опанувалася. — Олег забрав авто. Може ввечорі, перед пробою приїду. Добре, мамусю!

Дзенькіт телефонної трубки, і вона знову сама. Мимоволі глигнула на годинник. Швидко буде друга. Вже недовго, за годину Олег буде тут. А що, коли не буде? Чия тоді вина? Чи не її?

Олег їде довгі милі додому, по снігу, по ховських гостинцях, вона сидить у теплій кухні і навіть не остереже його вполю, щоб не їхав автою... І стане він невинною жертвою долі, а вона її, долі, мовчазною співницею. Вона мусить щось робити! Але що? Перестороги Олег не послухає. Хіба, нова

думка з'явилася раптом. Хіба вона поїде автобусом до бюро чоловіка, попросить у нього ключі від авта і сама поженеться в даль, до снігових гір, у зону смеркання, назустріч долі. Побореться з долею. А як доля сильніша, так нехай покладе її на ноші, в амбулянс, може в останню дорогу, бо в житті її вже не дуже треба. Холодна природа призначила жінці тільки сорок повноцінних років, а їй уже майже сорок... Син — одинак якийсь від неї хилиться, більше з батьком перебуває. І не силкується вона привернути сина до себе. Погодилася з своєю ролею, так краще. Нехай росте одинак нехимерний і вразливий як вона, а самостійний і певний себе. Нехай здобуває світ...

Вона стояла непорушно, спостерігаючи очима вказівник, що пробігав рівно по цифрах. Автобусом уже вона вполю не доїде. Та й їхати нема чого. Треба перебороти себе. Робити щось. Почистити ось хату, адже п'ятниця. Ось пилосмок. Включила і погасила високий гук мотору. Нащо їй та чиста хата, як Олег більше в неї не вступить? Безнадійна справа. Загіпнотизована людина сама себе з трансу не звільнить! Лиш Олег може як чарівник визволити її... Як повільно просувається вказівник! Може годинник зіпсований?

Четверта! Задивилася на червоні хмари і навіть не завважила коли прийшла та година. Ще трохи, і не видержить. А видержала. Вже, вже. Олег недалеко дому, його авто десь може десять бльоків звідси. Ті світла затримують. Вже п'ять по четвертій. Внизу по вулиці шугають авта, поспішають... Вже сім по четвертій, вже вісім, дев'ять... п'ятнадцять. Від годинника до вікна, від вікна до годинника. — Катрю!

Олег відчинив двері і стояв, здивований виразом обличчя дружини.

— Ти тут? — промовила вона збілілими устами.

— А де я мав би бути? — запитав Олег.

— Де?... — вона піднесла руку до чола, бо марево сну не уступало, таке чітке, як ніколи.

— Що з тобою?

Вона чула його теплі, міцні обій-

ми і пригорнулася ще сильніше, як горнеться дитина до батька, у захист, щоб набрати сил, щоб позбутися страху й непевності.

— Не можеш уявити собі, що я нині пережила. Тяжка для мене лекція... Прошу, прошу, нині вже з хати ні кроку не виходи.

— Я і не думав. Але що з тобою?

— Нічого. Вже все в порядку, лиш не відходи від мене, і я буду щаслива. Ти авто завіз у гараж?

— Авто? Яке авто?

— Наше авто.

— Я не мав авта. А приїхав з Дорожинським.

— Що? — вихопилася вона з обіймів чоловіка. — А де авто?

— Ти нині дивна. Що значить, де авто? Роман забрав авто.

— Як?

— По обіді. Прийшов до мене по ключі. Десь там відбуваються перегони на моторових санках, яких двадцять миль звідси, а ти знаєш, як він любить той спорт.

— Роман! То Роман! О, Господи! — вона простогнала з розпачем, схопившись за голову.

— Чи ти збожеволіла? Що з тобою?

— Боже мій, Боже мій! — в счач цілком темно, зараз упаде.

У цю мить різко задзвонив телефон. Чоловік поспішив від неї до телефону.

— Не бери, не бери! — скрикнула вона несамовито.

Але вже було запізно. Він підніс телефонну трубку...

ПО Д Я К А

Дорогим членкам СУА, що в часі моєї недуги по автовім випадку пам'ятали про мене, за привітання, бажання скорого видужання та молитви щиро дякую. Куди легше переноситься терпіння з думкою, що приятелі про вас пам'ятають.

Недуга не дозволила мені бути присутньою на Конвенції, тому шлю щирий привіт, бажання якнайкращого переведення нарад і успіхів у дальшій праці Головної Управи.

Особлива моя подяка, привіт і бажання успіхів у дальшій праці всім дорогим мені паням, що зо мною в часі цієї каденції співпрацювали у Виховній Референтурі.

Щиро всіх вітаю —

Олена Климишин

Новий спалах

Поміж крутими берегами чорнозему пропливає з півночі на південь ріка Збруч. Історія останніх сторіч наклала на неї болісне завдання насильно розкрити шматок української землі: Поділля. А розмішені над Збручем села знайшлися ніби у закутку, далеко від головних шляхів. Тому й хід життя останніх десятиліть, хоч проникав сюди своїми кличами, проте не заторкнув побуту цієї околиці своїм нищівним впливом. Тут тричі збереглися народні звичаї, вбрання й орнамент.

Щойно напередодні 2. світової війни познайомились ми з народним вбранням того закутку української землі. Війнуло від нього достатком подільського чорнозему, насиченим кольором його піль і суворими лініями прадавнього розвитку. А тепер тільки рештки його збереглися в музеях і скринях старих селянок. Здавалось би, що його вже не можна пригадати чи показати захопленим очам молодого покоління.

Збереження чи відтворення цінних етнографічних пам'яток за наших умов вимагає великого зрозуміння, любови до них, та щирого

Борщівський стрій хору „Діброва“ доповнений стилевими чобітками
The wraparound of this costume was hand-woven

завзяття. Інколи прямо одержимости. Якщо йде про ношу Борщівщини, то все це проявилось у п-ні Марії Гарабач, яка родилася й виросла на приходстві над самим Збручем. Тепер вона перебуває постійно в Німеччині, але її серце видимо осталося там. Окрім замилювання до народного мистецтва, в неї ще й друге замилювання: до української пісні. В останні роки вона вела в Мюнхені дівочий хор. Поволі він розвинувся, гуртував і зацікавлював піснею молодь, ставав популярний. Об'їздив теж деякі українські осередки в Німеччині, співав і в Швейцарії. Назрілою проблемою став національний одяг. Для хористів він обов'язково мусить бути стилевий і однородний. А водночас бажано дати щось нового з рідних мотивів, які в нас ще невичерпані. Це й дало диригентці поштовх для відтворення борщівської ноші. Справа нелегка: багаті, старовинні взори сорочок густо шиті вовною, а плахти, які там називали горботками чи горбатками, — ручно ткані. Треба було передбачити труднощі, чи вдасться зберегти виявлене зацікавлення загалу. Ті, в яких немає зрозуміння для таких речей, втрачають легко зацікавлення, як тільки довідаються про якісь труднощі. Не знеохочуються тільки ті, в яких для народного мистецтва зрозуміння є. Та все таки диригентка зустрінулася зі зацікавленням, всі погодилися, але турботи, як сповнити їхні бажання, залишили п-ні Гарабач.

Цілий рік проминув з того часу. Дібрано полотно на сорочки, яке надається для вишивання вовною, вишукано відповідні для стилевих зорів кольори вовняних ниток, на всі лади перепробувано тривкість їх на прання, якої колись не мали. З відтворенням горботок було куди більше проблем: почавши від підшукування відповідної ткалі, а скінчивши на матеріалі. Чорну, вовняну основу-нитку довелось окремо у відповідній грубості прости. Кольору ниток, потрібних для смуг тепер вже май-

П-на Оріся Марцюк, член дівочого хору „Діброва“, моделює стрій із Борщівщини

Ukrainian girls' choir in Munich, Germany wears folk costume of the Borschiw region

же не виробляють, доводилося звернутися до Швейцарії. Непередбачно велика трудність була із узором. Хто має — боїться позичити, музеї теж очевидно, а в той час навіть колишня наша ткаля не бралася б виключно з пам'яті точно щось відтворювати. Як могла це зробити чужинка, хочби й найкращий мистець, якщо вона горботок не бачила, а тому не уявляє! Самої ткалі, професійної, а водночас зі зрозумінням для етнографічної точности, — нелегко було найти, а за зразком тканини, то так і здавалось що все стане. Та все таки найшлися люди, які виявили повне зрозуміння для справи та вможливили це своєю солідарністю. Керівниця музею ЛУКЖ в Едмонтоні, п-ні О. Федак, потрудилася відшукати в когось потрібний зразок та старанно проєкт зорів перерисувала й описала, а теж позичила шматок подібної тканини, щоб ткаля мала змогу уявити техніку ткання. Це безперечно дало їй спроможність відважитися починати, та все якось вона зволікала, бідкаючись що бажала б побачити все таки повний оригінал. Остаточна допомога появилася непередбачено: зачувши про такий цінний замір відтворення етнографічної цінності,

На актуальні теми

Дещо про виховання і добру поведінку

Може це вам дивно, але я також прочитую журнал Наше Життя, а головне дискусії на актуальні теми. Тому хотіла б висловитись на тему правил доброго виховання і доброї поведінки.

Добре виховання — це частина народної й особистої культури, яка впливає не тільки на особисте життя, але часто на взаємовідносини народів. Особливо тепер, коли світ змалів, а комунікаційні засоби та військові дії заставляють поодиноких, часто до цього непередбачених, людей знаходитись у цілком нових обставинах, на нових континентах, де незнання звичаїв та правил доброї поведінки викликають конфлікти.

Особливо важко відчула це американська держава, що не звернула уваги на цю важливу ділянку і часто поміж громадянами Америки і місцевим населенням через брак обізнання

о. д-р Савчук, приїхавши з Вінніпегу, особисто вручив старовинну горботку, яку залишила йому в пам'ятку мама!

Врешті пощастило завдяки всім тим людям доброї волі, пережити зворушливий мент, коли поміж пасажами основи попливли човники й на очах почала творитися: боршівська горботка. Під стукіт рами варстату довелось замкнути очі й пережити утривалення спомину в сну на яві. Так, ніби цей звій тканини, що почав розвиватися, це була стежечка якою томлене серце могло хоч на хвилину повернутися й ще раз скупатися в хвилях Збруча, який нас не тільки ділив, але й лучив...

Дальше пережили ми хвилину рідкої радості за нашому вигнанні. Це було тоді, коли наш дівочий хор уперше виступив уже в новому вбранні. Неначе маки розквітли дівочі личка, немов із глибини подільських піль і ярів попливла наша пісня. Мимоволі потекли в нас сльози захоплення від побаченого, а може від свідомості, що завзяттям можна все досягнути!

із звичаями, толерантності до чужих поглядів та непотрібну зарозумілість витворюється прірва, що впливає на взаємовідносини між націями (відоме „Єнки го говм!“).

Подібну прірву відчувається і серед наших дискусантів на тему доброго виховання. Пишуть вони з наглядним відчуттям „джеренерйшен геп“, особливо в статті „За чи проти правил доброї поведінки“, де засуджується поведінку теперішньої молоді, а рівночасно з серцем доброї тітки виправдується.

Запитую вас, чи довге волосся, брак краватки, чи навіть незацікавлення товариством або дискусіями старших є браком доброго виховання? Чи не бачуть старші, що приходить тепер загальна зміна переоцінки вартостей, а часто шорстка (на щастя рідка серед української молоді) поведінка до старших є викликана браком толерантності з їх боку, бо часто навіть пошту прочитують, чи прислуховуються до телефонічних розмов. Чи не бачите великого прогресу, що його робить українська молодь, активізацію аж до самозаперечення і самопожертви в усіх ділянках церковного і суспільно-громадського життя?

Тому нехай не дразнить вас довге волосся, борода чи модерний пестрий одяг. Це все є зовнішні позначки протесту проти суспільного ладу. Котра молодь не бунтується проти нього? Це є її право і немов би належить до життєвої програми молоді людини.

Далеко важніше є те, як та молодь у дійсності відчуває і поступає. А ми бачимо, що в хвилину загрози наших цінностей вона самочинно вибирає собі шлях дії. І то власне цікаве, що найбільш рішучі — оті патлаті й бородаті, що ходять без краватки і т. д. Тому не прив'язуймо такої ваги до їх вигляду!

Одна з молодих

Вже очі ті, що так були привикли Спускати погляд, тихі сльози лити, Тепер метають іскри, блискавиці, — Іх дикий блиск невже вас не лякає?

Л. Українка: „Ворогам“

Поради з мови

Морквина, картоплина, зернина

Є в українській мові слова, що означають збірність, масу, складену з виразно окремих менших речей. Це такі слова, як „морква“, „картопля“, „зерно“ тощо. У граматиці їх розуміють як одну й інші слова поєднуються з ними в однині. Напр., „уродила добра картопля“, „чисте зерно“. Але в українській мові є й утворення (слова), що ними можна відрізнити з маси окремі її „складники“. Ці слова утворюються за допомогою наростка „-ина“, що колись був окремим словом і означав „один“, як про це свідчать старослов'янські слова „инок“ (чернець-самітник, „одинокий“), „инорог“ (тварина одноріг, носоріг).

Та це слово збереглося й у самому слові „од-ин“, тільки до нього додано ще складник „од-“. Отож і кажуть „морквиИна“, „картоплиИна“, „зерниИна“, „пшиИна“ тощо. Можна навіть сказати „рибиИна“. Це можливе через те, що рибу звичайно ловили мережами, витягали масою, отже, це щось таке, як і картопля, зсипана в купу, чи зерно у воросі. Тим то по-українському „риба“ — це слово із значенням збірності, і кажуть, наприклад, „у цьому озері багато риби“. У множині „риби“ вживають цього слова тільки в науковій мові, бо в науковому описі треба відрізнити види риб. У деяких спеціальних умовах можна й про картоплю сказати у множині, наприклад, „цього року вродили добрі картоплі“, як і „добрі житА“. Можна сказати „Зерна маку“, тобто вжити слово „зерно“ у множині.

Такі форми, як „морквина“, „картоплина“ зручні для вжитку в куховарстві, коли доводиться класти в страву одну (виразно одну) „морквину“ чи „цибулину“.

Усі ці відтінки у формах та значеннях слів — це багатство української мови, і ним не слід нехтувати, коли хочемо висловлюватись виразно, ясно.

В. Ч.

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

Нашим членкам п-ні Анні Чайківській і її дочці Лесі висловлюємо щире співчуття з приводу важкої хвороби тієї останньої. Молимо Господа Бога, щоб додав їй сили її перебороти.

75 Відділ СУА в Денвері

Мистецькі подружки

Кому попала у руки Пам'яткова Книга XVI Конвенції США, — той напевно звернув увагу на обгортку. Голова Лесі Українки виринає немов різьба з темного гла. Авторками були Дануся Казанівська і Таня Кравців. Цікаво познайомитися із ними ближче.

Відвідую їх у їхньому помешканні на 17-му поверсі модерного хмарочосу. Навмисне вибираю таке місце зустрічі. Хочеться побачити, як улаштували своє помешкання молоді мисткині.

Вітальня не перевантажена меблями. На стінах плянші роботи власної та інших мистців. Вишукано простий низький столик та відповідна до нього канапа. Для сидження призначені теж подушки положені у дбайливому порядку на килимі. На них люблять сідати молоді (нам сісти нетрудно, зате трудніше встати). Прості полиці при стінах із рядами книжок та мистецьких дрібниць мають заодно декоративне й ужиткове призначення. Кімнатні рослини мають тут добрі умовини для росту, тож сягають аж під стелю. Світло черпають із широких, на всю довжину стіни, вікон. Тепер вечір, тож видно освітлене місто та два хмарочоси, що будуються — ростуть на долішньому бізнесовому Мангетені. Вони мають бути вищі від Емпаер Стейт Білдін-

Дануся Казанівська
Painter Danusia Kazanivska

гу. Тепер, хоч ще незавершені, манять очі рядами освітлених вікон.

Прошу милих пань дому розказати мені про їхню працю. Вони показують мені портфолію з роботами, що презентують їхню професійну вмільсть та служать при розмовах для заангажування до праці. Для характеристики своєї професії розказують про фірму, в якій якийсь час обидві працювали. Це було Institutional Investor System, Inc. Видавали два фінансові магазини та журнал Auction, що по суті був каталогом мистецьких творів, (навіть таких, як нашійник для собаки вартості на грубі тисячі). Поза тим оформляли листівки, конвенційні брошури ітп.

Коли читач переглядає журнали, брошури, книжки чи каталоги — не усвідомлює собі, що їх вигляд, розміщення та вибір ілюстрацій, різні величиною та кроєм букви, словом ціле оформлення є вислідом складної праці професійно вишколених мистців. Далека дорога — від ручно складаних друків почерез, якже хитро обдуманих лінотипів аж до модерної офсетової техніки! При ній мистець вибирає відповідні знімки, рід та величину букв, рисунки, барви, ітп. З цього сторінка за сторінкою робить макету, цебто наклеює на сторінку друковане слово і вибрані складники, розміщує їх як до свого смаку. Таку сторінку відбиває потім фотографічною технікою й помножує її. Є окремі підприємства, що займаються рекламами і тоді видавництво дістає вже готові макети сторінок, залишається тільки помістити їх на умовленому місці (залежно від ціни оголошення). Це все мусить взяти до уваги мистець, що розплянує ціле видання чи то журналу, каталогу чи брошури.

Тепер Таня працює у жіночому журналі "You." Це журнал, що не є зв'язаний з сучасним „визволенням жінки“. Займається внутрішніми якостями жінки, її осо-

Таня Кравців
Painter Tanya Krawciw

бовістю, кар'єрою ітп. Таня дістає від редактора тему, що її має опрацювати. Диспонує вона фотографами, яким дає доручення — що і як мають зняти. Має у своїм розпорядженні різні технічні засоби, ну і власне рисунання чи малювання. Може вона це стосувати згідно з власним смаком і помислом. Це — керівне становище і відчуваю, що Таня трохи нервується. Може це добре, бо надто велика самопевність часто заводить. Проекти що їх мені показують, говорять про інвенцію та професійну зрілість і Тані і Данусі.

А Дануся працює у United Way of America. Це центральна харитативних організацій. Недавно створили там мистецький відділ. Має він проектувати та координувати „фірмові знаки“, що ідентифікують поодинокі організації. Робить проекти листових паперів, видань, брошур, летючок ітп. Веде спільну кампанію збірок на харитативні цілі.

Яку підготовку мають для такої праці?

Мистецтвом цікавилися ще у середній школі, до якої ходили разом. Якийсь час відвідували Мистецьку Студію у Філядельфії під керівництвом проф. Мегика. Брала участь у підготовці всяких імпрез, як напр. Ювілею Мист. Студії у 1957 р., приготовляли афіші для пластових та інших імпрез. Виступали разом у „Театрі у Пятниці“ в оперетах. Вчилися музики.

Після закінчення середньої

Квіт наших Округ

Продовжуємо нашу акцію вибору кралі Нашого Життя за 1971 р. В попередніх числах подали ми личка гарних і талановитих дівчат з Округи Рочестеру. Тепер продовжуємо наш перегляд дівочими постатями з Округи Клівленду.

Мирося Мудрак брала участь у Балі Української Преси і була вирізнена. Тому подаємо її світліну і в цьому році, бо ж ніщо не стоїть на перешкоді її дальшій кандидатурі на кралю. Долучуємо до того світліну Мар-

школи поступили до Філядельфійського Каледж оф Арт, що його закінчили з титулом бакалавра. Після студій не зразу були рішені що робити. Праця скерувала їх на цей шлях, з чого обидві дуже вдоволені. Каледж не дав практичних вмілостей потрібних для такої роботи. Це вони добули вдоволені. Каледж не дав практичну підготовку, а передусім навчав дивитися й оцінювати. Згадують тут особливо проф. Когена, що звертав увагу студентам, яке значення має напр. уклад і крій букв, композиція різних складників. Навіть музика може бути співзвучною із тим, що творимо.

Чи зауважили вони прояви дискримінації жінок у Каледжі та в праці?

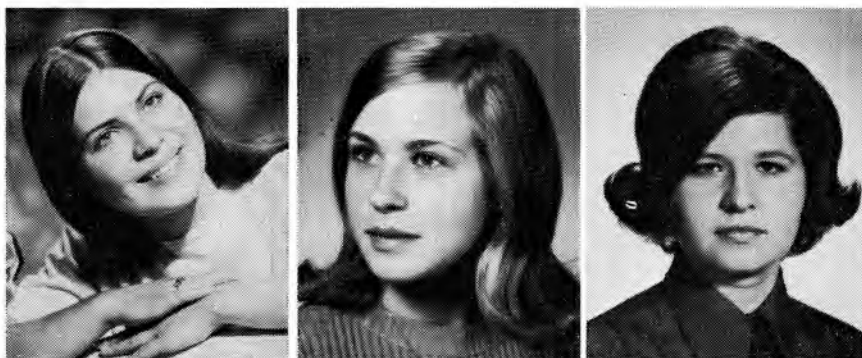
Обидві згідно твердять, що ні під час студій ані в праці не замітили проявів дискримінації жінок. Одночасно признають, що деякі професії у Америці зовсім недоступні для жінок або жінки с там у далеко гіршому положенні ніж чоловіки.

Що цікавить їх поза фаховою працею?

Музика, а теж подорожі. Минулого року обидві відбули подорож до Європи. Особливо подобалась їм Іспанія.

Так і не зчулася я, що розмова протягнулася допізна. Було мило цікаво стрінути молодих дівчат, що працюють у такій цікавій, новій професії та мають успіхи з американському світі, а при тому находять час і повне зрозуміння для наших потреб, про що свідчить приготована ними обкладинка для Конвенції, яка відбувається під знаком „Досвітний вогонь запали“.

Уляна Любович.

Округа Клівленду висунула Миросю Мудрак і Марту Дем'янчук. Миросю Мудрак була вирізнена на Балі Укр. Преси у Філядельфії. З Округи Рочестеру подаємо ще Діану Райцу.

Myroslava Mudrak and Marta Demianchuk, candidates of the UNWLA Regional Council of Cleveland, Ohio are followed by Diana Rayca of the Regional Council of Rochester, N. Y.

ти Дем'янчук, як другої кандидатки з тієї Округи. А тому, що більше їх не було, то висуваємо ще одну кандидатку Округи Рочестеру — Діану Райцу.

Сподіємось, що й інші Округи подадуть — у доповненні до їх кандидатки з Балю Української Преси — ще й інших талановитих молодих дівчат. Впроваджуємо нашу талановиту молодь на сторінки Нашого Життя!

У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Координаційна Рада Українських Жіночих Організацій (КОРАЖО) при УККА висунула свій проект вшанування 100-их роковин Лесі Українки. Ним мало стати величаве, всенародне свято біля пам'ятника Лесі Українки в Клівленді. Цей проект обговорено з Екзекутивною УККА, яка дала на те свою згоду і доручила своїй місто-голові п-ні Стефанії Пушкар створити спеціальний Комітет для цього завдання.

Дня 27. квітня 1971 р. відбулась нарада Коорд. Ради в тій справі. До Коорд. Ради входять: Союз Українок Америки, Укр. Золотий Хрест, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Об'єднання Українських Православних Сестрицтв і Українське Допомогове Товариство „Діти дітям“. На нараді створено Краєвий Комітет вшанування Лесі Українки під головуванням Стефанії Пушкар, голови Коорд. Ради. Осідок Краєвого Комітету є у Філядельфії, отже до нього запрошено місцевих членів Екзекутиви УККА і представників складових організацій УККА. Дня 2. травня п-ні Стефанія Пушкар відбула подібну нараду в Клівленді,

де має постати Діловий Комітет для влаштування свята.

Свято має відбутися в днях 18. і 19. вересня 1971 р. Воно підготовляється у порозумінні з Управою м. Клівленду, що має під своєю опікою Городи Культури. В одному з тих Городів стоїть пам'ятник Лесі. Щороку у вересні управа Городів Культури влаштовує Свято Дружби в честь котрогось пам'ятника і заходами контролює національної групи. Цього року це Свято відбудеться на пошану Лесі Українки заходами української громади в ЗСА при співучасті національних груп м. Клівленду.

НОВА ГОЛОВНА УПРАВА СУА

XVI. Конвенція вибрала таку Гол. Управу:

Лідія Бурачинська, голова, Іванна Рожанковська, Осипа Грабовенська, Софія Крупка, Олександра Різык, заступниці, Марія Одежинська, секретарка, Ірина Качанівська, касієрка, Ольга Муссаковська, фін. референтка. Референтками Гол. Управи стали — Анастасія Вокер і Наталія Даниленко організаційними, Дора Рак статутною, Люба Волинець культ.-освітньою, Слава Геруляк, нар. мистецтва, Олена Климишин виховною, Марія Савицька сусп. опіки, Марія Душник зв'язків, Ірина Кашубинська господарською.

Контр. Комісія: Стефанія Пушкар, голова, Надія Попель і Ірина Мамчин, члени, Ольга Салук і Ольга Левчик, заступниці.

Без рідної книги, нація невольник інших народів.

(„Новий Шлях“, ч. 40)

НАШІ СВІТЛИЧКИ

БД

ЛЕСЯ УКРАЇНКА В СВІТЛИЦІ СУА

Наближаймо наших великих людей вже змалку до українських дітей і молоді! Ця засада є теж дуже важна і в відношенні до Лесі Українки, найбільшої поетки України. Наші малята повинні вшанувати її Ювілейний Рік у такий спосіб, щоб одну програму дня 1971 р. присвятити Лесі Українці. У такій програмі діти можуть почути імя поетки, у розповіді її життєпис (його дитячий період надається до такої розповіді), побачити її світліну, познайомитися з її віршами дитячого круга, прослухати одну з її казок („Біда навчить“, „Лелія“), заспівати одну з народніх пісень, що їх так уважно і з любов'ю збирала і видала друком Леся Українка. Між цими піснями є такі як „Царівна“, „Подоляночка“, „Дзвони дзвонять“ та ін.

Для тих, що бажали б підготувати драматичну дитячу сценку для малят є п'єска на сцену на основі казки Лесі „Лелія“.

Таке побажання висловлюємо і до батьків, щоб теж і вдома вони познайомили дітей з постаттю і творчістю Лесі Українки. Велика це полегкість для дитини й учителя в школі українознавства, коли прізвища наших великих людей не є для неї новим і чужим звуком, коли вони пов'язані в її пам'яті з приємними враженнями дитячих днів.

За матеріалами для програми в Світлиці, в межах тут згаданих творів, можна звертатися до Осередку Дошкілля ЗСА, на адресу секретарки п-ні О. Грабовенської, а редакцію нашої Сторінки повідомити про перебіг такого Ранку Лесі Українки у Вашій Світлиці.

НАР. СТРИЙ У ЖИТТІ Л. УКРАЇНКИ

Олена Пчілка, мати Лесі Українки, була дослідницею народнього орнаменту і тому любила й цінити народне вбрання. Сама часто ним користувалась і любила зодягати в нього своїх дітей. Мала Леся й її брат Михайло

Восьмилітня Леся Українка у вбранні дівчинки з Волині
Lesya Ukrainka wore folk costume as a small girl

в більшості носили стрій своєї околиці. Та й у юнацькому віці не цурались його. Маємо різні світліни Лесі з того часу в народньому вбранні з Волині чи з Полтавщини.

Леся Українка

ВИШЕНЬКИ

Поблискують черешеньки
В листі зелененьким,
Черешеньки ваблять очі
Діточкам маленьким.
Дівчатко й хлоп'яточко
Під деревцем скачуть,
Простягають рученята
Та мало не плачуть.
Раді б вишню з'їсти,
Та високо лізти,
Ой, раді б зірвати
Та годі дістати!
„Ой, вишеньки-черешеньки,
Червоні, спілі,
Чого ж бо ви так високо
Виросли на гіллі!“
„Ой, того ми так високо
Виросли на гіллі, —
Як би зросли низесенько,
Чи то ж би доспіли?“

УКРАЇНСЬКІ ДОШКІЛЬНІ ДНІ ЗВЕРНЕННЯ ДО УЧИТЕЛЬОК ПРАЦІВНИКІВ ДОШКІЛЛЯ СУА

..Управа Осередку Дошкілля ЗСА, якого Союз Українок Америки є членом, повідомляє, що від п'ятниці, 29 жовтня до неділі 31 жовтня 1971 р. відбудуться у Філядельфії, в Домі СУА, Українські Дошкільні Дні.

У програмі намічені: виставка дитячої книжки й виховних посібників (заходом ОПЛДМ і фірми „Освіта“), покази зайнять у місцевих Дитячих Світличках, учительська конференція після них, і зустріч з громадянством. У неділю відбудуться Загальні Збори Осередку Дошкілля ЗСА і Перший З'їзд Працівників Дошкілля П. А.

Метою З'їзду є наладити ближчий зв'язок Осередку Дошкілля ЗСА з учительством і працівниками дошкілля та створити організацію учителів і діячів дошкільного виховання в ЗСА, яка повинна причинитися до взаємної співпраці виховних чинників і до посилення дії в ділянці українського дошкілля.

Просимо й закликаємо всіх учительок, працівників і прихильників українського дошкілля в Америці взяти участь у цих Українських Дошкільних Днях, стати основниками Об'єднання Учителів і Діячів Дошкілля Америки.

Зголошення до участі просимо слати до 15 жовтня 1971, на адресу п-ні Осипи Грабовенської: 5018 Н. 11-та вулиця, Філядельфія, Па. 19141.

У зголошенні просимо зазначувати час приїзду і чи потрібний нічліг.

За Осередок Дошкілля ЗСА:

Мгр. Ірина Пеленська, голова

Мгр. Олена Климишин, проф. Мотря Богатюк, мгр. Оксана Генгало — заступники голови

Осипа Грабовенська, секретар

Філядельфія, травень 1971.

НОВА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА

Дня 13. березня 1971 р. 61 Відділ СУА у Випані, Н. Дж., відкрив Дитячу Світличку в церковному приміщенні. Навчання відбувається кожної суботи від год. 10—12 вполудне. До тепер відвідує її 10 дітей. Учительською Світличкою є п-ні Магдалина Колцьо.

Радіємо цим успіхом 61 Відділу СУА і вітаємо з новим почином. Щастя Боже!

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДІТРОЙТ, МИШ.

Невимовно болюча вістка про трагічну смерть бл. п. Любови-Надії Тарновецької (з дому Мацькевич) 13-го березня 1971 р. розлетілась по українському Дітройті й багатьох містах Америки й Канади. Невмолима доля і примха випадку (авто-катастрофа) забрала з наших рядів дружину, матір і примірну членку СУА (81).

Бл. п. Люба Тарновецька народилася 26 травня 1921 р. в Коломиї. Після скитання в Німеччині приїхала до Канади в Монреаль, а пізніше, після одруження з Богданом Тарновецьким, до Дітройту. Відома була Люба в СУА за віддану й щирю працю для свого Відділу (була головою в рр. 1968, 1969), за діяльність в Окружній Раді СУА, в різних українських громадських організаціях, а, головне, за велику любов і посвяту для рідної Укр. Католицької Церкви, вірною дочкою якої лишилась до кінця.

У смутку лишила Люба вірного друга-чоловіка Богдана, дочку Улянку й Тамару та синів Ореста й Тараса. Залишились в жалобі по-сестри-союзанки, дальша й ближча родина в Україні й розкидана по світі, і українська громада.

Поховано бл. п. Любу Тарновецьку 17-го березня 1971 р. на цвинтарі св. Ядвиги після Заупокійної Служби Божої в церкві св. Михаїла. О. монсіньор Бохневич та парох о. І. Прокопович зворушливо її прощали. На цвинтарі попрощала її від СУА Олена Лісківська, голова 81 Відділу.

Дорога наша Посестро-Союзанко Любо!

Прошаємо Тебе в далеку дорогу молитвами й жалем, що покинула нас у розквіті сил і нездійснених мрій. Союзанка-українка — це символ та ідеал Твого життя: християнка, вірна дружина й мати, громадянка. Ти, як вірна дочка України, йшла без нарікань шляхом, що дух історії призначив Україні, у вирі війн і світових ударів по полях і нивах європейських, океанах неозорих і просторах американських.

Господь Бог дав Тобі талант веселити людей, потішати їх, показувати приклад у роботі, і Ти його не закопала, а своєю енергією, працею, веселістю й жертвенністю завжди вела перед і показувала приклад усім Твоїм сестрам-союзанкам. Щире, добре серце Твоє знаходило час і можливість допомогти потребуючому чи облегшити тягар страждуючого.

Твій запал до праці, вірність друзям і вміння організування і керування давали захопту до праці решті членок Відділу й час Твого керівництва Відділ буде пам'ятати, як час пориву, лету, змагання і досягнень. Той прапор упав, що Ти його несла вперед, але ми його підхопимо і мусимо нести вперед, бо наше гасло — Україна!

Шляхи Господні ж незбагненні й ми, Твої посестри, коримось Його святій волі у Його Провидінні й схиляємо низько наші голови перед Твоєю світлою пам'яттю! Прощай, молися за нас, що лишаються тут, у долині сліз!

Вічна Тобі пам'ять з роду в рід!

Олена Лісківська
81 Відділ СУА

БРУКЛИН, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що в березні ц.р. відійшли у вічність дві членки нашого Відділу. Це були — бл. п. Христина Ткач і бл. п. Дарія з Гувовичів Петріна.

Бл. п. Христина Ткач померла 1. березня 1971 р. Походила з с. Туринка, пов. Жовква. До Америки прибула в 1911 р. Була довголітньою членкою нашого Відділу. Полишила у смутку чоловіка Микола, сина Володимира, невістку і внуки.

Бл. п. Дарія Петріна упокоїлася 9. березня 1971 р. після 2-літньої недуги. Як дружина відомого вчителя народніх танків д-ра Романа Петріни вона розуміла і підтримувала замилування свого чоловіка. Народилася в 1917 р. у Дрогобичі, а до Америки прибула в 1949 р. Була прикладною громадянкою і членкою різних місцевих організацій. Похорон відбувся 13. березня. Бл. п. Дарія осиротила чоловіка Романа, синів Романа і Богдана і дочку Орісу.

Спійте спокійно, дорогі Союзанки, а земля Вашингтона нехай буде Вам легкою!

Управа 21 Відділу СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Івана Василюни, чоловіка нашої членки Павлини Василюни, складаємо 10 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі

33 Відділ СУА ім. Лесі Українки в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Карнанег, дорогої матері п-ні Наталії Максимів, складаємо 15 дол. на Музей Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку, Н. Дж.

33 Відділ СУА ім. Лесі Українки в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Оксани Дурбак, дорогої сестри нашої членки і вчительки нашої Світлички п-ні Марії Антонів, складаємо 10 дол. на Фонд „Мати й Дитина“

33 Відділ СУА ім. Лесі Українки в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. А. Захаркова, батька нашої членки п-ні Анни Стельмах, складаємо 35 дол. на Фонд П'ятсот, 35 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі і 35 дол. на Осередок НТШ у Сарселі

59 Відділ СУА в Балтиморі

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Параскевії Павлишин, матері наших членок Софії Питляр і Стефанії Пурій, складаємо 17 дол. на Фонд П'ятсот

64 Відділ СУА у Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Ірини Дурбак, сестри нашої членки п-ні Дарії Балазюк, жертвуємо на виховання священників у Бразилії

91 Відділ у Бетлегемі	25 дол.
Анна Ганас	5 „
Марія Корчевий	5 „
Оля Цегельська	5 „
Надя Цегельська	5 „

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могили наших приятелів: бл. п. Стефанії Заплітної, бл. п. Люби Тарновецької, любленої учительки Світлички СУА, бл. п. Іванки Цісик та бл. п. Августина Перелького, які відійшли у вічність в часі нашої недуги, складаємо 20 дол. на Виховний Фонд СУА, а родинам померлих висловлюємо наше глибоке співчуття.

Микола й Олена Климишин
Дітройт

Вісті з Централі

Наближуємось до закінчення нашого ділового року 1970/71 р. Тим більше його значення для наших Відділів, що в ньому відбулася XVI. Конвенція СУА. Її перебіг і резолюції стали відомі цілій нашій громаді. Тому ми присвятили їй наші останні сходи у червні, на яких делегатки зложили звіт із своєї участі. Якщо Відділ не вислав делегатки, то повинен обговорити перебіг Конвенції, запрошивши делегатку сусіднього Відділу.

Окружна Рада СУА в Шикаго повідомила про заснування молодечого 110 Відділу СУА у Міннеаполісі. Дня 2. травня 1971 р. відбулися Основні Збори Відділу, в яких взяли участь представниці Окр. Ради п-ні Любослава Шандра, голова, пп. Ліна Басюк і Олена Турула, секретарки. До Відділу вписалося кільканадцять членок. Вітаємо нововибрану голову п-ні Надію Дорошак і бажаємо успіху в дальшій праці!

Місяці травень і червень присвячені в нашій організації народньому мистецтву. В тому часі відбуваються численні покази, виставки, а навіть подекуди вишивані вечерниці. Змагаємо до того, щоб удосконалювати наше знання нар. мистецтва і підносити рівень наших виступів.

Заплянуйте в тому часі або на ранню осінь прогулюку до Музею Нар. Творчости в Нью Йорку!

Музей Нар. Творчости приймає пожертви виробів нар. мистецтва із різних частин нашої землі. Перегляньте Ваші сховки, чи немає там відповідного предмету? В Музею він стане доступним ширшим кругам нашого й американського громадянства. Музей нар. Творчости є зареєстрований у списках Музеїв м. Нью Йорку.

ПОЖЕРТВА

Замість подарунку б. голові нашого Відділу п-ні Ользі Платош складаємо на її особисте бажання 10 дол. на Фонд Мати й Дитина

Управа 93 Відділу СУА ім. Олени Степанів, Гартфорд, Конн.

У перегляді новоприєднаних членок тепер на черзі Округа Рочестеру. Радіємо, що Окр. Рада прислала список своїх нових членок на час. Оцим вітаємо їх у рядах СУА!

46 ВІДДІЛ СУА, РОЧЕСТЕР:

Лінда Лап'юк
Марійка Стефанів
Лора Тавнер
Надя Трач

49 ВІДДІЛ СУА, БОФАЛО:

Анна Артимович
Тереса Уляк

97 ВІДДІЛ СУА, БОФАЛО:

Лідія Анджелано

Надія Блендонога
Татяна Паславська
Наталія Пруц
Рома Щуровська

85 ВІДДІЛ СУА, СИРАКЮЗИ:

Мирослава Кравс
Дисайс Ткач
Віра Новохатько

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Дарії з Гутовичів Петріни складаю 5 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Марія Синейко, Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. о. Теодора Варехи складаю 10 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі

Ольга Боба, Форт Лі

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Романа С. Качмарського, чоловіка п-ні Ірини, членки Управи 71 Відділу СУА в Джерзі Сіті, а нашого незабутнього приятеля, складаю 5 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі

Марія Білозор, Муриставн

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії з Деренів Кульчицької, що упокоїлася на Рідних Землях, складаємо 20 дол. на Фонд Бабусі.

Сяха Струтинська й Ірина Богач братаниці з родинами в Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Параскевії Павлишин, що померла в березні ц. р. в Україні, складаю 5 дол. на Фонд Бабусі

Міра Стахів, Мідлессекс

ПОКАЗ МОДИ НАЦ. РАДИ ЖІНОК АМЕРИКИ

Національна Рада Жінок Америки влаштувала 1. квітня 1971 р. показ моди в театрі Зігфелд у Нью Йорку, дохід з якого мав послужити цілям Міжнар. Жін. Ради. У порозумінні з п-ні Марією Душник, референткою зв'язків СУА, запрошено дівчат в

українському народньому вбранні на помічниць у виведенні програми. Вони розміщували гостей і допомагали при роздаванні нагород. Президентка Нац. Ради подякувала їм за участь, а преса згадала про них у своїй нотатці.

ДО XVI. КОНВЕНЦІЇ СУА

У списку делегаток, поміщеному в чч. 3 і 4 Нашого Життя — настали зміни. В деяких Відділах замість делегатки прийшла заступниця, а в інших — зголошення наспіли в останніх днях. Подаємо ці зміни:

- 10 Від. Філядельфія — п-ні Наталія Лопатинська
- 24 „ Елизабет — п-ні Олександра Когут
- 31 „ Толідо — п-ні Ірина Гнатчук
- 43 „ Філядельфія — п-ні Стефанія Голіната
- 45 „ Елизабет — п-ні Марія Бокало
- 56 „ Дітройт — п-ні Софія Шумило
- 66 „ Нью Гейвен — п-ні Оріся Мандич
- 72 „ Нью Йорк — п-ні Роза Полчій
- 84 „ Шикаго — п-ні Надія Хойнацька
- 85 „ Сиракюзи — п-ні Оксана Федорович
- 98 „ Філядельфія — п-ні Дзвінка Швед
- 100 „ Картерет — пп. Марія Якубович і Юлія Дитинюк
- 105 „ Стейтен Айленд — п-ні Марія Левницька

ба входити поруч українського — також в американське життя. Тоді можна більше користі принести українській справі. Порушено також справу мішаних подруж. Хоч змагаємо до того, щоб обмежити це явище, проте бачимо наявно, що одиниці з мішаних подруж можуть бути дуже активними. Їх треба зберегти в нашому середовищі і дати їм нагоду до дії. Висунено справу навчання релігії в парохіяльних школах. Молоді матері домагаються акції США в тому напрямку, щоб це навчання проходило українською мовою. З другого боку висунено домагання до молодого членства, щоб воно краще було поінформоване про українське життя, читало українську пресу і проходило громадський вишкіл у системі США.

Молодеча Сесія закінчила ділові наради того дня. О год. 6-ій вечора розпочався бенкет Конвенції. Його відкрила коротким вступом п-ні Ірина Кіндрачук, голова К. К-ту, привітала присутніх і передала провід у руки ведучих — п-ні О. Салук укр. мовою і Д. Лозової англ. мовою. Слідувала молитва і вечеря. По вечері п-ні Салук представила учасників головного і прибічних столів, де разом із членами Гол. Управи сиділи п-ні Олена Лотоцька, почесна голова і Г. Ратич та А. Сивуляк, почесні членки, письменниця Дарія Ярославська з чоловіком і п. Йосип Лисогір, голова СКВУ з дружиною. Окремо викликано представників організації і відчитано ряд привітів, а на першому місці привіт від СФУЖО і від Ізидори Борисової, сестри Лесі України. Усний привіт зложили п. Йосип Лисогір тід СКВУ і д-р Володимир Пушкар від Світового Т-ва Патріархального Руху.

У своєму слові голова США Стефанія Пушкар подала сільветку довголітньої членки США, якій XVI. Конвенція складає вислів своєї пошани. Це є — п-ні Катерина Пелешок, голова Контр. Комісії США. Її довголітній громадський шлях, що проходив у більшості на терені США, дає підставу до цього вшанування. Гарячими оплесками і відспіванням „многая літа“ заля це підтримала. Так само вдячно заспівала „многая літа“ Олені Лотоцькій, якої день народження саме тоді припав.

Розпочалась мистецька програма. Першою точкою була доповідь Ірини Пеленської „Леся Українка як жінка у творах і в житті“. Це коротке і добре виголошене слово вказало на жіночі прикмети Лесиної творчості і біогра-

фії і це зробило нам її близькою та зрозумілою. Слідувала деклямація Лесиною вірша „Де тее слово“ у гарному виконанні п-ни Тані Басняк. Ньюаркський дівочий хор „Євшан-зілля“ відспівав низку пісень до слів Лесі України. Хор „Євшан-зілля“ існує недовго під диригентурою Б. Садовського і являється цінним музичним осягом Ньюарку. Акомпаніював Є. Білинський.

Програму закрила І. Кіндрачук, дякуючи виконавцям. Слідувала забава з танцями, в тягу якої виступили з веселою програмою пп. Роман Швед і Ігор Чума.

Неділя, 23. травня:

Сесія розпочалась о год. 9-ій рано. Її провадила п-ні О. Грабовенська. Голови Конвенційних Комісій стали реферувати пропозиції до резолюцій. За Орг. Комісію звітувала п-ні І. Левицька, за Культ.-Освітню п-ні Н. Чапленко, за Виховну п-ні О. Лісківська, за Комісії Нар. Мистецтва п-ні М. Савчак, Сусп. Опіки п-ні М. Химнець, Зв'язків п-ні М. Душник, Преси п-ні О. Цар, Господарську п-ні І. Кашубинська, Фінансову п-ні О. Муссаковська. Загальні резолюції відчитала п-ні Н. Січинська.

У дискусії виринуло багато думок, що доповнили попередні ухвали. Це було — створення Комісії для справлювання помилкових тверджень в американській пресі (А. Біловус), видання історії українського жіночого руху і біографічного словника українського жіноцтва (Д. Рак), збільшений нагляд над виставками нар. мистецтва (Д. Рак), створення Пенсійного Фонду для заслужених працівниць США (О. Муссаковська), домагання певного бюджету на Дитячі Світлички від УККА (В. Андрушків), введення інформації про наше громадське життя у вищих клясах шкіл українознавства (І. Падох). Окремо слід відзначити виступ п-ні О. Федорович, голови 85 Відділу з Сиракюз, яка прохала долучити до загальних резолюцій заяву підтримки ухвал Архиепископського Синоду та запротестувати проти поминення Верховного Архиепископа при йменуванні нових епископів-помічників, покликуючись при тому на недавню ухвалу Екзекутиви і Політ. Ради УККА.

Всі ці додатки постановлено залучити до резолюцій і постанов Конвенції.

По обіді Сесію провадила п-ні Ів. Рожанковська. На порядку нарад був

вибір нової Гол. Управи. П-ні Катерина Пелешок, голова Номін. Комісії, відчитала листу. Після невеликих доповнень і пересунень делегатки прийняли її більшістю голосів. Склад нової Гол. Управи поданий на ст. 10.

Коротким словом Стефанія Пушкар, уступаюча голова, попрощала делегаток, а нововибрана Лідія Бурачинська привітала їх. Її коротке слово вміщене на ст. 2 цього числа.

Провід Сесії перебрала нововибрана голова. На порядку нарад був панель на виховні теми, що його не можна було скоріш перевести. Його темою було „Проблеми наших Світличок“. Провадила його п-ні Олена Лісківська, яка відкрила панель коротким навітленням усіх проблем наших Світличок, а між ними найважливішою — піднесення їх методичного рівня. Зчерги говорила п-ні Віра Андрушків із Дітройту. Вона розказала про свій досвід із Світличкою для англословних дітей. Вони вивчають українську мову при допомозі легких речень із щоденного побуту, що їх учителька подає. Через чергування зайнять діти це легко сприймають і засвоюють. Чергова дискусантка п-ні Ірина Олексюк із Шикаго говорила про адміністраційно-господарські справи Світличок. Вони представляють певні труднощі і тому їх треба врахувати при організуванні Світлички. Її доповідь доповнила п-ні Ірина Пеленська-Пасіка, яка не могла бути на початку панелю. Вона вказала на правильник Світлички, виданий Осередком Дошкілля. У ньому з'ясоване взаємовідношення трьох чинників — виховної референтури Відділу (повинна створити комісію), комітету батьків і вчительського збору. Коли ці три чинники будуть належно поставлені, тоді адміністраційна Сторінка Світлички не представлятиме труднощів.

У дискусії ще присутні делегатки ставили запити (пп. Барусевич, Олексів), що свідчили про живе зацікавлення справою дошкільного виховання. О год. 6-ій вечора п-ні О. Лісківська закрила панель, а голова Л. Бурачинська подякувала учасницям і присутнім.

У лютневому числі Н. Ж. у звіттованні 45 Відділу США зайшла помилка при згадці про представницю 28 Відділу США, яка була в складі Жюрі. Її ім'я і прізвище є — Стефанія Стеців, а не Ф. Стеців.

За недогляд перепрошуємо.

Три громадській роботі

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Окружний З'їзд СУА

Тридцять дев'ять делегаток від 15 Відділів СУА, голови Відділів і гості заповнили залю Дому СУА 28. лютого 1971 р.

Після молитви голова Окружної Ради п-ні Наталя Лопатинська привітала учасниць З'їзду Окружної Ради СУА та попросила на голову п-ні С. Пушкар, на секретарку — п-ні А. Зуб.

Протокол попередніх Зборів затверджено без змін. Винесено подяку п-ні А. Зуб, яка вела цей протокол, за великий вклад праці у нього та за його точність.

До ділових комісій З'їзду обрано: номінаційна комісія — пп. А. Богачевська, Т. О'Ніл, О. Гарасимович, С. Матвійків, О. Сердюк, Н. Кобрин. Комісія ухвал пп. — О. Грабовенська, О. Гайдучок, В. Цегельська, Л. Процик.

Звіт голови Окр. Ради показав її невисипущу діяльність та працю всієї Окружної Ради. Відвідування Відділів, участь в їхніх річних зборах та імпрезах; дуже успішна участь у фестивалі національних груп, конференція на виховні теми, виставка ікон св. Ольги, показ весільного печива, участь у святкуванні 30-ліття О. Р. в Нью Йорку, акція Церква в Потребі, акція допомоги поводянам на Україні, жертвам землетрусу в Югославії, українцям у Польщі, участь у всіх громадських імпрезах, ювілеях — це неповний перелік невинної, кропіткої щоденної праці голови й Управи Окр. Ради. Подякою всім Відділам Округи за співпрацю закінчила голова свій звіт.

Звіт Округи на підставі звітних листків опрацювала орг. референтка п-ні М. Євсєвська. Надійшло 15 звітних листків та тільки 10 Відділів подали і касовий звіт.

Звіт скарбнички О. Р. п-ні О. Грабовенської показав гарне господарювання. Виконано всі фінансові зобов'язання, започатковано нові фонди: виховний — для допомоги світличкам і для створення нових. Постійний виставовий фонд, щоб мати фінансову базу для участі у світовій виставці (1976 р.).

З'їзд ухвалив постанову дати фінансову допомогу Відділам, які мають школи. Та кожний із цих Відділів, красно подякувавши, попросив передати ці гроші на якісь пекучіші потреби, а вони, мовляв, даватимуть собі раду. 11 Відділ СУА прийняв призначені їм 25 дол. і відразу ж пожертвував їх на пресовий фонд НЖ.

Контр. Комісія — пп. Є. Новаківська, М. Баб'як, С. Колодій, А. Банах — подала вислід контролю, на підставі якого З'їзд одностайно схвалив роботу Управи.

Вдоволені, делегатки пішли на обід, який приготувала для них господарська референтка п-ні С. Герасимович. Вдоволені ж вони були гарним вислідом нарад і дуже приємною новиною, яку саме почули: на виставці в Ля Сел каледжі, яку влаштувала Федерація Жіночих Клюбів, українці одержали аж три відзначення: за ікону св. Ольги Г. Мазепи і за українські ляльки. Виставку українських експонатів улаштували пп. Я. Телепко — виховна референтка ОР та І. Юрчак — референтка зв'язків ОР.

По обіді п-ні С. Пушкар висвітлила прозирки збірки писанок, подавши детальні пояснення до них. Намилувавшись чудовими писанками, учасниці З'їзду повернулись до ділової праці: вислухали доповідь голови СУА п-ні С. Пушкар „Конвенція СУА у році Лесі Українки“. Доповідка подала, які справи мають бути порушені на XVI. Конвенції СУА, як заплановано її. А також поінформувала про святкування Лесі Українки, про справу оборони в'язнів, оборони віри, справу суспільної опіки.

В короткій дискусії наголошувано потребу рефератів, потребу постійного курсу садівничок, заторкнено організаційні проблеми Відділів.

Управу обрано в складі — пані: О. Грабовенська — голова, Н. Лопатинська і Н. Даниленко — заступниці, А. Зуб — секретарка, А. Богачевська — скарбничка. Референтки пані — М. Євсєвська — організаційна, М. Ганіна — культ.-освітня, Я. Телепко — виховна, Н. Карпинич — сусп. опіка, Т. О'Ніл — молодечі Відділи, Г. Царинник — преси, С. Гарасимо-

вич і О. Шиприкевич — господарські, І. Юрчак — реф. зв'язків із Федерацією Жін. Орг. і Я. Телепко — допомога їй, Х. Чорпіта — зв'язки з Інститутом Національностей.

Контр. Комісія: пп. Є. Новаківська, М. Баб'як, М. Пашук і І. Мамчин.

Новообрана голова О. Грабовенська подякувала за довір'я і вибір. Підкреслила, що одне з перших завдань членства — є XVI. Конвенція СУА; зачитувала слова Л. Українки, якими п-ні С. Пушкар відкривала З'їзд: „Самому не важко збитися з путі, та важко з неї збитися в гурті...“. Важко збитися з путі в організації, яка має вже 45-літній досвід праці, має динаміку — молоде членство. Побажала успішної праці та просила, щоб учасниці З'їзду передали своїм членкам насагу до праці.

Галина Царинник
пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ. Окружний З'їзд

Ти блискавицею мусиш світити
[у тьмі,

Поки зорею рожевою край твій
[освітиться темний.
Л. Українка

Дата: 14. березня 1971 р.

З'їзд відкрила пні Ірина Крамарчук, голова. Ствердила, що є заступлені всі 13 Відділів Округи і є присутніх понад 60 членок. Привітала п-ні Л. Бурачинську, містоголову Централі, і пп. О. Муссаковську, Н. Чапленко і М. Химинець, членів Гол. Управи та всіх присутніх на залі. Збори започаткувала молитвою п-ні Марія Герус, містоголовка.

Президія: п-ні Л. Бурачинська, почесна голова, п-ні Н. Чапленко, діюча голова, п-ні М. Химинець, заступниця, п-ні Галина Магмет, секретарка.

Комісії З'їзду. Для перевірки протоколу минулорічних Зборів вибрано комісію з пп. М. Герус, Н. Бігун, С. Андрушків. До підготовки ухвал вибрано пп. д-р І. Ратич, К. Бук і Л. Пенцак.

У своєму слові п-ні Л. Бурачинська насвітлила величезне завдання, що стоїть перед Округою Ньюарку, а саме — підготовка XVI. Конвенції СУА. Висловила признання Окр. Раді, а зокрема її голові п-ні І. Кіндрачук, за широко розгорнену працю в тому напрямі, чого доказом є вже майже завершена Конвенційна Книжка під редактуванням п-ні Лідії Гладкої. Зазначила, що Конвенція проходитиме

в поклоні для найбільшої нашої петки Лесі Українки.

Слідували звіти референток Окр. Ради і звіти голов усіх Відділів. З діяльності Окр. Ради слід відзначити влаштування Зустрічі Градуантів, створення Виховного Фонду, проведення виставки нар. мистецтва в університеті в С. Орендж, проведення Конференції Культ.-Освітніх Референток, Конференції членів Управ для впорядкування діловодства, особистий контакт голови Окр. Ради й референток із Відділами, прогулька, що згуртувала до 100 осіб на день „Подих Карпат“ із мистецькою програмою, незаступна суспільна опіка, як допомога двом стипендісткам в Європі, висилка пакунків потребуючим, зв'язки з американським світом для ознайомлення з правдою про Україну, участь нашої голови і делегатки в Стейтській Конвенції Федерації Жін. Клубів в Атлантик Ситі — це все праця останнього 1970 року і біжучого 1971 року Округу Ньюарку з її невтомною головою.

Після дискусії й уділення абсолютної уступаючій Управі голова Номінаційної Комісії представила список кандидаток і його прийнято одностайно. До Управи ввійшли пані — Ірина Кіндрачук, голова, Марія Герус і Марія Химинець заступниці, Олена Бобняк і Олександра Стебельська, секретарки, О. Падковська, касієрка. Референтками стали пані — Євфрорина Мартинець, Франя Стек і Дарія Лозова організаційними, Галина Магмет культ.-освітньою, Ірина Яворська імпрезовою, Володимира Дідик нар. мистецтва, Ольга Муссаковська сусп. опіки, Надія Бігун виховною, Лідія Гладка, Пелагія Кучкуда і Люба Остап'юк зв'язків, Наталка Войновська преси, Олена Кусий і Марія Стельмах господарськими.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Ірина Левицька, Ольга Салук, Омелія Цяпка, Іванна Ратич і Катерина Кузьма.

Перевибрана голова п-ні І. Кіндрачук подякувала всім за успішне проведення Зборів. Господарська референтура показала, що вона необхідна, запрошуючи всіх до смачної перекуски.

Ухвали З'їзду:

Округа повинна:

1. Дбати про приєднання нових членів і творення нових Відділів.
2. Збільшити вкладку до Окр. Ради

залежно від кількості членів у Відділі.

3. Впорядкувати Стипендійний Фонд при Окр. Раді.

4. Поширити передплату Нашого Життя серед членства.

5. Створити при Окр. Раді Гурток Добровільної Жіночої Допомоги.

6. У ювілейному році Лесі Українки якнайбільше ознайомити членок з її творчістю.

7. Подякувати 28 Відділові СУА в Ньюарку за безкорисне вживання домівки на засідання Окр. Ради та виділити одноразову пожертву, як подяку.

8. Взяти масову участь у XVI. Конвенції СУА й допомогти в її організуванні.

Галина Магмет

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Окружний З'їзд

Дата: 14. березня 1971 р.

Збори відкрила голова п-ні І. Рожанковська молитвою. Ствердила, що є заступлених 17 Відділів, а присутніх 60 делегаток.

Президія: п-ні Ірина Падох, голова, п-ні Я. Зарицька, заступниці, пп. Н. Хоманчук і Л. Лешук, секретарки.

Привіт від Екзекутиви СУА зложила п-ні Осипа Грабовенська, секретарка.

Звіти Управи зложили пані — Р. Полчій, містоголова, М. Савчак, секретарка, Г. Гошовська, скарбничка і референтки.

Діяльність Окр. Ради:

а) Організаційна: Округа Нью Йорку охоплює 21 Відділів, у тому два новостворені молодечі чч. 108 у Нью Гейвені і 109 в Асторії. Стан членства 771 осіб. Відбуто 2 наради орг. референток Відділів. Референтки: пп. О. Літепло і С. Курис.

б) Культ.-освітня: Створено Комісію з культ.-освітніх референток Відділів. Улаштовано Конференцію Культурно-Освітніх Референток Округи, що була вже обговорена в журналі. Відбувся Пропамятний Вечір у честь Марії Біляк з участю пп. Л. Бурачинської (доповідь), О. Кузишина (фортепіанове сольо), О. Шур (мистецьке читання). Запляновано різні почини, як допильнування, щоб у публічних бібліотеках були англійські твори з українською тематикою, зорганізування пересувної виставки книжок, улаштування ювілейної імпреди в честь Лесі Українки для англійської публіки. Референткою була п-ні Анна Сливка.

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

Музейний Гурток „Наша Батьківщина“ у Рочестері, що був заснований при 47 Відділі СУА, обдарував Музей Нар. Творчості СУА гарною збіркою експонатів. В останньому часі знову наспіла цінна пожертва, зібрана з ініціативи п-ні Орисі Костинюк у Рочестері.

Дар п-ні Олени Харамбури обіймає:

Два жіночі строї з с. Вільшаниця коло Яворова, а саме — 2 сорочки з льняного полотна, 2 спідниці, одна „мальованка“, а одна „шорця“, 2 льняні вишивані запаски, 2 вишивані станики, 2 хустки на голову, одна льняна вишивана, а друга „крамська“, 6 „бавниць“, 3 ткани, 3 вишивані, 1 головний покрив, себто „коло“ (обручик) і чіпець, 1 крайка (пояс), 1 намисто з правдивих коралів (8 шнурків), 1 вузенький гердан, 1 силянка („коронка“) на шию на подоби лемківської.

Дар п-ні Пелагії Кулик походить із спадщини бл. п. д-ра Михайла і Корнелії Мандзиків. Це є:

Одна ткана скатерка з Покуття і два льняні вишивані рушники.

Цими цінними подарунками збагатилася етнографічна частина нашого Музею. Щира дяка за те!

в) Імпрезова: Відбуто наради з імпрезовими референтками Відділів для влаштування Вишиваних Вечерниць, що мали гарний успіх. Референтками були пп. М. Стефанишин і Е. Чума.

г) Виховна: Відбуто Виховну Конференцію з участю п-ні Олени Климишин, вих. референтки Гол. Управи. Вона була зреферована в журналі. На терені Округи є 6 Світличок під опікою Відділів. Улаштовано Зустріч Градуантів середньо-шкільної й університетської молоді. Референтками були пп. М. Баран і Зоя Турчин.

г) Суспільна Опіка: Відбулись наради референток сусп. опіки над допомогними акціями. Створено Бюро Сусп. Опіки спільно з Т-вом „Самопоміч“. Гурток Добровільної Жіночої Допомоги очолила п-ні Н. Социнська. Розіслано обіжник про потреби сусп. опіки нашої Округи. Округа збрала на Фонд Наглої Потреби 686 дол. і вислала 38 посилок. Референткою була п-ні Олена Процюк.

д) Зв'язки: З нагоди відвідин Комітету Нац. Ради Жінок Америки в Музею Нар. Творчості в Нью Йорку відбулась зустріч із представницями Округної Ради. Це було обговорене в

БЮРО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ В КЛІВЛЕНДІ

Окружна Рада США в Клівленді да-ла ініціативу до створення Бюро Су-спільної Опіки й оснувала його спіль-но з 8 Відділом Укр. Зол. Хреста і Т-вом „Самопоміч“. Засновано його 12. листопада 1970 р. Бюро почало діяти в двох місцях — на півдні Клівленду і в Пармі. З рамени Окр. Ради провадить його п-ї Дарія Дре-вницька і від Т-ва „Самопоміч“ інж. Євген Фік.

Бюро Суспільної Опіки полагодило до тепер біля 30 випадків. Це були: допомога при роздобутті старечої пенсії, у родинному нещасті, при по-шкодженні здоров'я.

Добровільну Жіночу Допомогу, що потрібна при полагоджуванні тих ви-падків, уділюють Бюрові 12 і 33 Від-діли США і 8 Відділ УЗХреста.

журналі. Референтками були пп. І. Бенцаль і А. Бервецька.

е) Пресова: Влаштовано нараду пресових референток Відділів з уча-стю п-ні Н. Чапленко, культ.-освіт-ньої референтки Гол. Управи. З на-годи ювілею Окр. Ради референтка брала участь у виданні сторінки в „Свободі“. Про працю Окр. Ради по-являлись звідомлення в Нашому Жит-ті й „Свободі“. Референтками були пп. М. Демидчук, Л. Кіршак, З. Котик.

е) Господарська: Відбуто нараду госп. референток Відділів. Обгово-рено приписи для буфетів. Постановле-но збирати приписи печива і видати їх. До всіх імпрез Окр. Ради були під-готовані буфети. Референтками були пп. К. Папуга, Л. Раковська і О. Гірна.

ж) Ювілейний Комітет створено для відзначення 30-ліття Окр. Ради. Складався з голів Відділів під про-водом п-ні М. Томоруг. Ювілейний Бен-кет відбувся 12. грудня 1970 р. і був обговорений у журналі. Комітет пе-редав 1,000 дол. на Фонд Купна Дому США в Нью Йорку.

з) Комітет Купна Дому США при Окр. Раді очолює п-ні Катерина Пе-лешок. Відділи Округи зложили на ту ціль 4,800 дол., особисто від себе дали по 100 дол. пп. І. Рожанковська і К. Пелешок.

У своєму звіті голова ствердила, що з 21 Відділів лиш 14 є в найближ-чій околиці. Співпраця 7 Відділів, що діють у віддалі 25—100 миль є лиш доривочна, а приналежність формаль-на. Проведення ювілею вказало на потенційні можливості спільних по-

чинів на будуче. Найбільшим осягом каденції вважає видання Ювілейної Книги, а найбільшим проектом — за-снування Комітету Купна Дому. Тре-ба сподіватись, що придбання влас-ного дому стане головним рушійним гаслом Округи в найближчому часі.

Іменем Контр. Комісії промовила п-ні О. Рак, голова, висловила при-знання за виконану працю і подала внесок на уділення абсолюторії, що З'їзд одногослоно ухвалив.

По обідовій перерві п-ні Леся Кір-шак, голова 82 Відділу США, виголо-сила доповідь на тему: „Окружна Ра-да, як я її бачу“. В ній обговорено напрямні і функції Окружних Рад та відношення Відділів до неї. Слідува-ла дискусія.

До нової Управи ввійшли пані — Іванна Рожанковська, голова, Леся Кіршак і Роза Полчій, заступниці, Ма-рія Савчак і Марія Данилюк, секре-тарки, Дарія Камінська, скарбничка, Поля Книш, фін. референтка. Рефе-рентками стали пані — Н. Хоманчук і Л. Лещук організаційними, О. Щур культ.-освітньою, М. Баран виховною, Я. Геруляк нар. мистецтва, О. Процюк сусп. опіки, І. Бенцаль і А. Бервецька зв'язків, С. Котик і Л. Котлярчук пресовими, К. Папуга імпрезовою. В склад Окр. Ради входять також го-лови тих Відділів, що не є заступлені в Управі.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Оксана Рак, голова, Марія Демидчук, Люба Раковська, Галина Гошевська і Марія Стефанишин, члени.

До Комітету Купна Дому ввійшли пані — Катерина Пелешок, голова, Поля Книш, заступниця, Я. Трембіць-ка, секретарка, Н. Хоманчук, фін. ре-ферентка.

З'їзд закрила перевибрана голова, дякуючи за вибір, довір'я й моральну підтримку.

Лідія Котлярчук
пресова референтка

БРОНКС, Н. Й.

Річні Збори 8 Відділу США ім. Олени Кислевської

Дата: 24. січня 1971 р.

Збори відкрила голова п-ні Розалія Федьків молитвою США.

Президія Зборів: п-ні Р. Федьків, голова, п-ні Анна Свенсон, секр.

Звіти Управи зложили пані — Р. Федьків, А. Свенсон, О. Химчук, кас-сієрка і референтки пані — Ольга Діба сусп. опіки й Анна Рудмин го-сподарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 6 ширших сходин і 3 засідання Упра-ви. Сходини відбуваються в церков-ній залі, а засідання в помешканнях членок. Відділ має 16 платних чле-нок, 3 членки звільнені.

б) Імпрезова: Відділ відбув три базарі, щоб придбати фонди.

в) Сусп. опіки: Відділ відвідує хво-рих членок і допомагає їм, якщо по-трібно. Вислано потерпілим від зем-летрусу 9 пачок, з того 4 оплачено. На Фонд Наглої Потреби зібрано 45 дол. і вислано пачки. Вислано свя-точні картки до В'єтнаму. Зложено пожертви на Фонд Укр. Церкви в Потребі 110 дол., на Пластовий Дім 25 дол., на Дім США в Нью Йорку 100 дол.

г) Господарська: Референтки пекли печиво на базарі і ладили перекуски з різних нагод.

Іменем Контр. Комісії промовила п-ні П. Підуста і поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори ухвалили.

До нової Управи ввійшли пані — Розалія Федьків, голова, Анна Свен-сон, секретарка, Ольга Химчук, скарб-ничка. Референтками стали пані — Анна Свенсон організаційною, Ольга Діба сусп. опіки, А. Рудмин госпо-дарською, Е. Луців, представниця до Окр. Ради, А. Свенсон до Комітету Купна Дому.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Павлина Підуста, голова, Марія Ке-рик і Емілія Луців, члени.

Секретарка Зборів

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

З діяльності 12 Відділу США ім. О. Пчілки

Як получить приємне з корисним? Запитайте горстку енергійних моло-дих жінок у Клівленді.

Дня 21. березня 1971 р., якраз у перший день весни, влаштували вони показ жіночої моди „Подих Весни“. Спочатку фасони знаної фірми „Vog“, опісля сукні, панталюни, плащи-ки, навіть тенісовий стрій! — усе прикрашене українською вишивкою. На тлі клясичної музики виходили модельки (12 дорослих і 8-ро дітей), маючи на собі різномодний одяг із приміненням народньої вишивки різ-них стилів і з різних сторін України. Чи можете собі уявити чудову моло-ду дівчину в оригінальній сукні при-крашеній вишивкою на тлі „Луцуль-ської Рапсодії“ Майбороди? Не ди-

во, що вишивку впроваджено останнім часом до загально-американської моди, для підкреслення жіночості й ніжності.

Спостерігаючи численну публіку, було видно, що друга половина імпрези (примінення нашої вишивки) захоплювала глядачів більше, ніж показ звичайної, загальної моди.

Серед членок 12 Відділу є досить різних талантів, фахів і професій, але виявилось, що і знаменитих моделей не бракує. П-ні Ліда Вирста провадила коментар до кожного фасону зовсім по-професійному.

Після показу господині 12 Відділу (п. Д. Городиська, І. Сахно, М. Сиваник) попросили до пресмачного й елегантного буфету, що дійсно видавав настрій весни: фіялки, усюди фіялки, навіть господині вдягнені у фіялкові кольори.

При століку „новостей“ можна було купити не тільки писанки, Великодні кошачки тощо, але й новісіньку книжечку, дуже чепурно видану з нашими святочними приписами в англ. мові. Навіть оригінальний припис Олени Пчілки на Великодню сирну паску поміщено. А які цікаві рисунки!

Наш Відділ дбає також про суттєві справи української спільноти: став кольпортером доброї української книжки (для дітей і дорослих), підтримує одинокий мистецький журнал „Нотатки з мистецтва“, дбає про існування українських книжок у публичній бібліотеці в Пармі, Огайо. У століття з дня народження Лесі Українки при Відділі заснувався Гурток Книголюбів, до якого може належати кожний, хто тільки бажає у формі дискусії насолоджуватися кращими творами української літератури. Наразі гурток начислює 17 членів і провадить його членка Відділу, по професії бібліотекар, п-ні Н. Дейчаківська.

Культ.-освітня референтура Відділу (п. Е. Морозинська, А. Гарбар, Н. Заплатинська) опрацьовують якраз тепер форму і зміст конкурсу, що його наш Відділ проголошує цієї весни в усіх трьох Школах Українознавства в Клівленді. Призначені три грошові нагороди для дітей, що найкраще володіють українською мовою.

Увесь дохід із вище згаданої імпрези в сумі 500 дол., у цілості призначений на Гарвардський Центр Українських Студій.

Оксана Рошецька
пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Із діяльності 28 Відділу США

Сказав Ісус Христос: „Хто дає вбогому — дає Мені“. І ми, згуртовані в 28 Відділі, зробили своєю ціллю — допомогу бідним. Ми свідомі, що наша невелика допомога не врятує їх, бо один, а навіть більше доларів не врятують родини, не заспокоять голоду. Але ця наша дрібна допомога дає їм певність, що хтось про них думає, що хтось хоче їм допомогти. Посилаємо одягові пачки, що стають у великій пригоді багатодітним родинам. Посилаємо гроші молоді, що хочуть вчитися, підтримуємо добрим словом бабусь, що залишилися самітніми між чужими людьми.

Суспільна опіка займає в нашому Відділі поважне місце. Його референтура гуртує досвідчених, відданих членок, що всіма силами стараються допомогти потребуючій українській людині. Коли переглянути всі відтинки сусп. опіки, то здається, що нею охоплені всі можливі засоби. Там є — допомога бабусям, нашій молоді в Бразилії і в Європі, потерпілим від землетрусу, хворим у Німеччині, школам українознавства в Бельгії. Ця праця вимагає обширного листування та пильного здобування фондів.

Вирає питання, як 28 Відділ збирає ці фонди? Найперш на збіркові листи Фонду „Мати й Дитина“ між членками. Потім проводить збірки під церквою за дозволом о. пароха. Врешті має дохід з імпрез, а на кінці пожертви поодиноких людей. Наприклад, із поминок бл. п. Ірини Гнатів, членки Відділу, прийшло на суспільну опіку Відділу 600 дол. Ще є й такий спосіб, що поодинокі люди беруть собі родину під опіку, час від часу висилають їй малу пачку або вкладають „зеленого“ до листа. Також треба згадати тих осіб, що взяли під свою опіку дівчинку в Європі і допомагають їй постійною пожертвою.

І так пожертвували ми в 1970 р. — з Фонду Наглої Потреби 435.86 дол., потребуючим у Польщі 239.24 дол., стипендії для молоді 573.30 дол., школам у Бельгії 120 дол., бабусям 193 дол., потерпілим від землетрусу 245 дол., хворим у Німеччині 20.40 дол., воякам у В'єтнамі 9.97 дол., на Стипендійний Фонд при Окружній Раді 75 дол.

Окрім цієї грошової помочі вложено велику працю в збірку пакування і висилку одягу й інших речей.

В нашому Відділі працюють при

СТИПЕНДІЇ В БРАЗИЛІЇ

Наша стипендійна акція для дівчат у Бразилії розгортається. До тепер створено 4 стипендії (Відділи 33, 64, 68 і 101), а зголосились дальші Відділи, що бажають опікуватись дівчинкою й уможливити їй там навчання. Це є Відділи — 83 у Нью Йорку, 89 у Кергонксоні і 102 у Геммонді. Для них призначено стипендістик — Теодозію Криву, Олену Бардаль і Надію Музику.

П-на Ольга Галицька, стипендистка 101 Відділу в Шикаго, закінчила студії на Факультеті Домашнього Господарства, а 101 Відділ перебрав опіку над її сестрою Доротейкою, що навчається у початковій школі Інституту св. Ольги у Прудентополі.

суспільній опіці пп. Софія Андрушків, С. Луків, Е. Шпірка і почесна членка Відділу п-ні С. Воробець. Усім їм належить подяка, як і тим усім, що будь-яким способом причинились до вислуду нашої допомогової праці. Ця праця не мала б належного успіху без підтримки нашої голови Відділу п-ні Стефанії Карапінки, яка своєю лагідною вдачею і доброю порадою підтримувала нас.

Ольга Гнатик
референтка сусп. опіки

БОФАЛО, Н. Й.

Різдвяна Зустріч 49 Відділу США

Дня 3. січня 1971 р. у відновленій залі церкви св. О. Миколая відбулась четверта Різдвяна Зустріч наших Союзьянок і запрошених гостей. Близько 50 осіб зайняло місце довкола святочно накритих столів.

Голова п-ні М. Паньків привітала присутніх і колядою „Бог Предвічний“ відкрила Зустріч. Поділившись просфорою та зложивши побажання кожному зокрема, голова попросила до слова п-ні Е. Стасюк. Її доповідь „Вифлеємську зірку“ нагородили присутні довгими оплесками. Пластунка-новачка Лідуса Цьолко гарно відіграла на фортеп'яні колядку і шедрівку. Пластун-юнак Олег Борачок вдало продеклямував вірш „Три празники“. Зверху всі присутні стали колядувати і це получило нас в одну союзьянську родину, а думкою всі полинули у рідні хати. У ще більше святочний настрій впровадила всіх письменниця Леся Лисак своєю доповіддю „Добра новина“ і Різдвяним нарисом „Надійка з Фенси Гілз“. Знову грімкі

ПАМФЛЕТ СУА

Заходами Орг. Комісії СУА, що діяла під проводом п-ні Ірини Левицької, була заплянована й опрацьована інформаційна летючка про СУА. Її оформленням зайнялася п-ні Оксана Рак, членка Комісії. Завдяки їй заходам летючка появилась у час, щоб делегатки XVI. Конвенції її дістали. Вона послужить нам для кампанії приєднання членства, що її проводимо щороку восени.

ВИСТАВКА ГАЛИНИ МАЗЕПИ

На запрошення Конвенційного Комітету і заходами мистецької галерії О. Соневицької була влаштована виставка Галини Мазепи в часі XVI-ої Конвенції СУА. В роковини Лесі Українки мисткиня відгукнулася на творчість поетеси у своїх картинах. Делегатки побачили „Сп'ячу Мавку“, „Русалку“, „Польову русалку“ і „Потерчат“ в її інтерпретації.

оплески і неодна сльоза зворушення. І знов залунали колядки при супроводі Олега Борачка.

Слідувала скромна вечеря з традиційною кутею. Секретарка С. Гаврилюк відчитала святочні побажання від Централі й Окружної Ради, а Олег Борачок у ролі св. Миколая роздав усім присутнім подарунки. Голова п-ні Паньків подякувала виконавцям і молитвою та колядою закрила настровеу Різдвяну Зустріч.

С. Гаврилюк, секретарка

МИЛВОКІ, ВИСК.

Річні Збори 51 Відділу СУА

Дата: 7. березня 1971 р.

Збори відкрила молитвою голова Лідія Олексюк. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять покійної Анни Мандзенко, б. голови Відділу.

Президія: п-ні Юлія Логуш, голова, п-ні Надя Шимоняк, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала голова п-ні Л. Олексюк.

Звіти зложили пані — Л. Олексюк, голова, С. Сабат, касієрка і всі референтки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 22 членки. Відбув 7 ширших сходин і одне засідання Управи.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Були відчитані доповіді про Олену Пчілку й Олену Телігу. Відбувалися товариські зустрічі Союзянок та їх

родин для відзначення уродин. Вечори такі мали звичайно веселу програму у формі скечу чи відчитання якоїсь гуморески. Дня 10-го травня 1970 р. відбулося Свято Матері з широкою програмою, що її підготувала голова.

в) Виховна: Відділ разом із парохією св. Михаїла влаштував у жовтні костюмову забаву для дітей. Про це була повідомлена місцева преса, що вислала фотографа. На оперу „Лис Микита“ в Шикаго Відділ zorganizував автобус, у якому поїхало 52 особи, в більшості молодь.

г) Сусп. опіка: Відділ зібрав 41 дол. на Фонд Наглої Потреби, для Верховного Архиепископа Кардинала Йосифа Сліпого вислано 25 дол. з нагоди уродин, на транспорт одягу до Югославії 10 дол., на Фонд Укр. Церкви в Потребі 25 дол., на Укр. Музей у Шикаго 20 дол., на СКВУ 10 дол., на іконостас укр. католическої церкви в Милвокі пожертвовано 150 доларів. Вислано дві пачки воякам у В'єтнамі. Відвідувано хворих у шпиталях.

г) Зв'язки: Відділ є в постійному контакті з Міжнар. Інститутом і має доступ до місцевої преси. В листопаді влаштував на Міжнар. Базарі мистецьку виставку, що вже була обговорена в нашому журналі.

д) Господарська: Відділ улаштував буфети для церкви і Відділу УККА. На всі уродини членки підготовляли вечері, а на ширші сходини перекуску й каву.

е) Фінансова: Дня 1. січня було в касі 584 дол., а 31. грудня 281 дол.

Контр. Комісія перевірила книги Відділу і поставила внесок на уділення абсолюторії, яку Збори ухвалили.

До нової Управи ввійшли пані — Марія Пискір, голова, Надія Шимоняк, заступниця, Юлія Логуш, секретарка і пресова референтка, Соня Сабат, скарбничка. Референтками стали пані — Соня Сабат, Софія Хамуляк і Меланія Ступницька сусп. опіки, Ліза Лянгенбах, Еля Ванденгевел і Катря Яремко господарськими.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Ася Тишинська, Катря Яремко і Меланія Ступницька.

Надя Шимоняк, секретарка

Прийдіть на імпрезу найближчого Відділу СУА! Пізнаєте громадську готовість нашого жіноцтва й відчуете теплу, товариську атмосферу.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні Збори 83 Відділу СУА

Дата: 15. грудня 1970 р.

Збори відкрила молитвою голова Марія Томоруг і привітала п-ні І. Рожанковську, голову Окр. Ради.

Президія: п-ні М. Ярош, голова, п-ні В. Бачинська, секретарка.

Звітували пані — М. Торомуг, голова, Г. Титла, заступниця і культ.-освітня референтка, Н. Дума, секретарка, Д. Леськів, скарбничка. Референтки пані — І. Куровицька організаційна, А. Бідяк, виховна, М. Мороз імпрезова, О. Івасиків сусп. опіки, З. Галів, пресова, С. Савчук господарська, О. Салак, ярмарку.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 50 членок. У звітному році відбулося 8 ширших сходин і 5 засідань Управи. Членки Відділу брали активну участь у підготові 30-ліття Окр. Ради.

б) Культурно-освітня й імпрезова: На ширші сходини були запрошені доповідачі. Пан М. Галів говорив про сучасні проблеми Укр. Католическої Церкви, д-р М. Прокоп про сучасне становище в Україні, п-ні О. Шавес пояснювала взаємовідношення музики й мистецтва. Дальше Відділ улаштував авторські Вечори Ульяни Любович і Миколи Понеділка. На останніх ширших сходинах гостем був письменник І. Керницький.

Відділ вложив багато праці у підготову трьох імпрез, що були влаштовані майже виключно заходами й талантами членок. У співпраці з виховною референтурою в січні проведено традиційну Ялинку з вишиваною дитячою забавою і сценкою, що її вивели діти членок. У листопаді членки забавилися зі своїми чоловіками на Гарбузовій Вечірці, товариській зустрічі з веселою програмою і танцями. А в грудні відбувся Ярмарок, на якому покупець міг придбати не тільки смачне печиво, але в першу чергу вишивки, дитячі книжечки, іграшки та прикраси на ялинку з українськими мотивами. На всіх імпрезах і сходинах господарська референтура дбала про смачний буфет і перекуску.

в) Виховна: Влаштовано вище згадану Ялинку та з дітьми членок відбуло прогулку до акваріюму. Вих. референтки брали живу участь у підготові Світлички заходами Окр. Ради і подбали про доповідницю на Між-окружну Вих. Конференцію.

(Докінчення на ст. 31)

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬТРЕТІЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО П'ЯТЕ

XVI. КОНВЕНЦІЯ СУА

У дня 21—23. травня 1971 р. відбулась у Кергонксоні на оселі УНСоюзу XVI. Конвенція Союзу Українок Америки. Проходила у приватності 112 делегаток, 25 членів Гол. Управи й около 90 гостей. Програма Конвенції появилася у квітневому числі Н. Ж., стже всім читачкам відома.

Конвенція проходила під знаком роковин Лесі Українки. Гасло Конвенції було взяте з її поезії „Досвітні вогні“, програмова доповідь оперта на її творчості, мистецька програма бенкету була їй присвячена. Ірина Пеленська у своїй промові „Леся Українка, як жінка у творчості і в житті“ зробила постать поетки більш зрозумілою. Навіть пам'яткова книга Конвенції подала її обличчя в надхтненній інтерпретації мисткинь Д. Казанівської і Т. Кравців.

Провідна думка Конвенції появилася у двох промовах Конвенції і в дискусійних лавах. Дарія Ярославська у своїй промові „Оборона української культури в роковини Лесі Українки“ з'сувала найбільшу вимогу до української жінки на цьому етапі нашої історії. Це є боротьба за збереження і вдосконалення української мови в Україні і на нових поселеннях. Ця вимога проявилася на двох панелях — молодечому й виховному — в конкретній формі. Її розгорнули потім у дискусії і винесли у резолюціях.

XVI. Конвенція СУА виявила ряд нових облич і індивідуальностей. Приемний факт, що молоде покоління впливається активно в ряди СУА. Поважне було також число давніх емігранток, що Союз Українок Америки заснували. У цьому єднанні жіночих сил лежала ще одна позитивна прикметка Конвенції.

Право на вшанування

З кінцем грудня 1970 р. Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців проголосив 1971 рік — роком Лесі Українки. У дальшому розвитку подій цей же Секретаріят — спільно з Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій — створив Почесний Комітет із представників наукових, літературних, мистецьких і громадських установ для вшанування цих роковин. Засновано також Діловий Комітет, що мав би подбати про відзначення цих роковин у різних країнах і приготувати відповідний матеріал.

Від того часу проминуло кілька місяців. Вшанування Лесі Українки розгорнулось у різних країнах нашого поселення. Крайові і місцеві організації і товариства відбувають святочні академії й імпрези в пошану нашої поетки. А Діловий Комітет урухомив підготову до ювілею в різних своїх секторах — академічному, літературно-мистецькому, драматичному і молоді. Підготовляються наукові конференції, присвячені творчості Лесі Українки, літературні симпозиуми по університетах, літературні семінари для української університетської молоді з читанням і аналізою творів Лесі Українки. Вже й не згадуючи про підготову ювілейних матеріалів для краєвих комітетів, монтажу для театрів і інсценізацій і мандрівну виставку фотокопій та ілюстрації видань Лесі Українки.

Отже здається наш громадський, науковий і мистецький світ поставився з увагою до цих роковин і підготував їх ушанування. Того всього не доглянув п. І. Демиденко в ч. 80 „Свободи“ у своїй статті „Не збіднюймо Лесю Українку“. Там висунено ряд закидів до

цього святкування, що з деякими з них можемо погодитись. Та одне з основних його замітів є, що святкуванням роковин Лесі Українки займається майже виключно жіноцтво. Слідє довге обгрунтування проти цієї „жіночої монополії“ на Лесю Українку. Мовляв Леся Українка могла б підтримувати існування жіночих організацій, лише для боротьби за рівність, але не для „ведення відокремленої культурно-громадської, виховної чи харитативної роботи“. А на доказ цього ставлення Лесі до призначення жінки у суспільстві навів її вислів у відповідь бабуні, коли та висловила жаль, що у їх родині народилася дівчинка, а не хлопець: „А хіба дівчина не людина?“

Тими ж словами можемо відповісти шановному авторові. Коли Світова Федерація Українських Жіночих Організацій спільно з Секретаріатом СКВУ дала ініціативу до створення Комітету вшанування поетеси, то в неї було однакове право на те. Мабуть це право признав також Секретаріят СКВУ, коли запросив на голову Почесного Комітету Ізидору Борисову, сестру Лесі Українки, а на голову Ділового Комітету мгр. Ірину Пеленську-Пасіку, літературознавця. Те саме можна сказати про ті комітети місцевих жіночих організацій, що в різних наших осередках влаштовують академії чи свята в честь нашої поетки. Хіба жінки не люди, а жіночі організації не є таким самим чинником, у громаді, як інші організації?

Погляньмо на цю справу ще з одного аспекту. Коли хотіли б ми перевірити, які громадські чи наукові установи до тепер найбіль-

П-ні Ольга Штайнер

Mrs. Olha Steiner, President of
Ukrainian Women's Organization
in Germany

ГОЛОВА ОУЖ НІМЕЧЧИНИ

Об'єднання Українських Жінок Німеччини недавно тому відзначило своє 25-ліття. Цій події присвятили ми належне місце, вважаючи ОУЖ однією з більш активних складових організацій СФУЖО. Її шлях, позначений великими переходами нашого повоєнного життя, пов'язаний із жіноцтвом різних наших поселень.

Тому з особливою увагою підходимо до людини, що вже кілька літ

ще зробили для популяризації Лесиного імені, то таки треба спитися на жіночих. Єдиний пам'ятник Лесі у вільному світі двигнений заходами Союзу Українок у Клівленді, обидва томи перекладів її творчості на англ. мову видані заходами США і Комітету Українок Канади, перше видання в ювілейному році, а саме „Бояриня“ Лесі Українки появилось заходами Організації Українок Канади, а навіть монументальний твір „Хронологія життя і творчості Лесі Українки“ між жертводавцями нараховує в більшості клітини жіночих організацій.

Признаємо, що Леся Українка не є „лиш поетесою жіночих організацій“. Її роковини повинна вшанувати вся українська громада. Але своє право на ініціативу вшанування там, де громада ще не взялася за те, чи це відволікає, будемо боронити. На це дають нам право слова Лесі, що дівчина — теж людина.

є в Гол. Управі, а тепер очолює ОУЖ. Це є п-ні Ольга Штайнер, давніша голова ОУЖ у Мюнхені. Вона перебрала провід ОУЖ у квітні 1970 року після уступлення тодішньої голови п-ні Орисі Яримович.

П-ні Ольга Штайнер народилася у Львові в сім'ї Савчикевичів. Ще у Львові одружилася з Іваном Штайнером і в 1945 р. прибула до Мюнхену з чоловіком і донечкою. Має середню освіту і працює заробітково в бюрі. У працю Об'єднання Українських Жінок включилася в 1952 р., коли після масового виїзду членства у Мюнхені почала наново формуватись нова клітина ОУЖ. Стала членом Управи мюнхенського Відділу, згодом довголітньою його головою. По якомусь часі ввійшла до Контр. Комісії Гол. Управи ОУЖ, а від квітня 1970 р. стала виконувати обов'язки голови ГУ. IX. З'їзд Об'єднання Українських Жінок, що відбувся в листопаді 1970 р., обрав її головою.

Ми раді представити її іншим складовим організаціям СФУЖО й вітаємо нову голову ОУЖ Німеччини на цьому пості.

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО

Продовжуємо список членок-прихильниць, що в 1970 році вирівняли свою вкладку. Ця їх вплата покриває належність 1970 р., а в разі відхилення подано в дужках, за який саме рік її вплачено. Дата в дужках відноситься тільки до однієї особи, а не до тих, що згадані перед тим.

Ганна Ратич, Ярослава Ребрик (69), Марія Романенчук (71), Левка Романик (69, 70), Дарія Руденська (69), Галина Рудницька, Марія Ржепечька (68, 69), Стефанія Савчук, Стефанія Савицька (69, 70), Марія Сенейко, Галина Сенишин (69), Марія Січинська, Марія Сіякевич, Леонія Слюзар, Олена Слюзар, Анастасія Смерчинська, Марія Спольська (69, 70), Ярослава Стасів (68), Савеля Стечишин (71), Анна Стенькович, Анна Сивуляк, США — 43 Відділ у Філадельфії, Ірина Шмігель, Емілія Шпак (71), Ірина Шиманська (69, 70), Лідія Щербанюк (67, 68, 69, 70), Марія Татарська (68), Лідія Вахнянин, Розалія Вакулинська (69), Марія Велигорська, Леоніда Вертипорох (69), Ольга Веселовська (70, 71), Оксана Вонітова, Ярослава Винницька, Стефанія Залеська, Стефанія Залігач, Анна Зуб, Стефанія Жуковська.

ДО XII. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

Перелік праць XII. Літ. Конкурсу СФУЖО, що появилася в квітневому числі нашого журналу, виказує деякі помилки. Тому подаємо ще раз цей список уже в поправленому вигляді. Надіслані праці впорядковані поазбучно за псевдами.

1. Стефа Галицька „Не спиться мені, матусю“, 2. Жабка „Довгодзьобик“, 3. Зореслава „Сорочечка“, 4. Іноза „Два приятелі“, 5. Карпатська ластівка „Кам'яна мушля“, 6. Межа „Топсі“, „Тарас“, „Школа на хуторі“, 7. Надія „Історія одного ключика“, Вікторія „Щіточка“, Осіння туга „Андрійків кораблик“, 8. Олена Нельгівська „Чоловікам плакати не вільно!“, 9. Опудало „Історія чорного котика“, 10. Іванна Подільська „Роля і доля ялинки“, „Легенда кийської Різдвяної ночі“, 11. Тамара „Добре діло“.

До 31. травня 1971 р. наспіли ще дальші праці до редакції „Жіночого Світу“, де є цього року осідок Конкурсу. Сподіємось, що Жюрі Конкурсу у складі — д-р Борис Білаш, Іванна Качор і Віра Марчук — зможе незабаром проголосити вислід.

НА ПРОПАМ'ЯТНИЙ ФОНД ОЛЕНИ ЗАЛІЗНЯК

В останньому часі наші складові організації зложили на Пропам'ятний Фонд ім. Олени Залізняка:

Союз Українок Австралії 67.30 дол., Організація Українських Жінок Великобританії 20 дол.

Наспіли пожертви від наших прихильниць на ту ціль: По 3 дол. зложили — Стефанія Базюк, Едмонтон, Софія Олесницька, Ньюарк; 2 дол. Анна Чорна, Монреал.

НОВЕ ВИДАННЯ „БОЯРИНИ“

Вшановуючи 100-ліття народин Лесі Українки, Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб видала драматичну поему „Бояриня“. Це один із кращих починів у ці роковини. Ця драматична поема — майже єдина, в якій поетка оперлася на сюжеті з української історії. А за її гостро протимосковське наставлення її пропускають у підсоветських виданнях. Тому чепурне видання „Боярині“ є гідним ушануванням поетки в її 100-річчя.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — ТРАВЕНЬ, 1971

На сторожі здоров'я

Д-р Осип Берест

Довговічність

Лікарі найславнішої в Америці клініки Майо в Рочестері розглядають часто проблему довговічності. Основне, заявляють вони, щоб людина, яка переступила 45 років життя, піддавалась періодично лікарським оглядинам. Це допоможе їй відкрити в зародку поважні недуги, що можуть загрожувати її організмові. Дальшими чинниками, що протидіють скорому старінню — це режим і дієта.

Усі лікарі згодні з тим, що старші люди повинні вивипити собі день якимсь зайняттям і можливо якнайбільше рухатися. На зайняття не може бути якогось точно визначеного правила. Це залежить від уподобань і спромог кожної людини. Тому бачимо, що в Америці старші люди читають, малюють, ліплять, майструють, шують. Це займає їх і дає їм почуття корисно проведеного часу. Щодо руханки, то вона вказана тоді, коли хто до неї звик. Інакше вистачають проходи на свіжому воздусі і легка хатня робота. Важкої праці коло хати слід уникати, бо згортання снігу або кошення трави може дуже некорисно закінчитись.

Також важливим для старших людей є товариський контакт. Американці мають різного роду клуби для старших, де вони сходяться і проводять час на приємній гутірці. На жаль, у нас таких клубів немає. Щоправда, маємо захисти для старших у різних місцевостях і вони дають оцю можливість товариського контакту для своїх мешканців. Але велика кількість старших людей поза тими захистами ще необслужена. Про те могли б подбати клітини жіночих організацій чи Бюра Суп. Опіки.

На жаль часто бачимо, що наші пенсіонери (маю на думці мужчин) проводять час у шинках чи барах. Вони вже заздалегідь засуджують себе на скору смерть.

Є ще один чинник, що його слід враховувати в режимі старшої людини, а це — сон. Фізіологія вчить, що старшій людині потрібно 6-7 годин сну. Але є люди, що потребують його більше. Це треба стосувати індивідуально.

Отже правила, як протидіяти старінню, можна охопити такими підсумками:

1. Після 45 року життя потрібний періодичний лікарський огляд.

2. Малокалорійна дієта з городини й садовини з обмеженням товщу, страв із борошна і яєць.

3. Їсти небагато при кожному харчуванні, а головно перед сном.

4. Зайняття, спочинок (сон) і руханка — це справи індивідуальні.

5. Взагалі не вживати алкоголю і не курити.

6. Не вживати заспокійливих пілюль, бо вони діють зле на серце і мозок.

7. Гормони приймати тільки з лікарського припису.

8. Те саме відноситься до вітамінів. Найкращі вітаміни у садовини і свіжій городині. Уся городина і соки (джуси) в консервах безвартісні, а то й шкідливі, бо в них багато консервуючих засобів.

Клівленд, січень 1971.

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Вже вийшла з друку книжка
ЗЕНОВІ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

Давні приписи з Галичини.

Книжка розміру около 300 ст. обійматиме всі ділянки куховарення.

Коштує в твердій обгортці 7 доларів разом із пересилкою.

Замовлення і гроші слати до
Адміністрації Нашого Життя

Куховарські назви

на букву С

Сакі — алкогольний напій із рижу.

Сакральный — релігійно-обрядовий (хліб).

Саламаха — товчений часник з сіллю до хліба або квасолі.

Салага, салат, гор. — листя споживається в сирому виді. Головніші відміни — салата листкова, салата качанна, салата-ромэн. Салатковий, салатовий.

Салата, салатка — страва з городини, риби, м'яса, садовини з гострими приправами, що вживається, як закуска.

Салатниця — посуда на салату.

Салицилова кислота — органічна сполука, що застосовується в харчовій промисловості, як зберігаючий засіб.

Сало — тваринна сить (товщ), що використовується, як харчовий продукт. Сало зовнішнє (напр. солонина), що відкладається під шкірою. Сало внутрішнє, див. здрі (у свині).

Салотівка — дерев'яна ступка для товчення сала (для заправи борщу і юшок).

Саліамі — італійська вуджена ковбаса.

Сальнік — страва з печінки і гречаної каші.

Сальтисон, сальцесон див. ковбик.

Самогонка — низький сорт горілки домашнього виробу.

Сандвіч, сендвіч, англ. — два або більше шматків хліба, перекаладених м'ясом, рибою, сиром чи іншою начинкою. Основна їжа на полуденок під час праці, шкільної науки ітд. Назва від м. Сандвіч в Англії. Малих розмірів може правити на закуску.

Сарентська гірчиця, рос. — зелене листя вживається на салату, з насіння виробляють олію, з макухи гірчичний порошок, а з нього столову гірчицю (муштарду).

Сардэлька, сардэля — 1. різновидність ковбаси, 2. дрібна морська риба з род. оселедцевих (див. камса, анчоус).

Сардіна, сардінка — проміслово назва групи морських дрібних риб род. оселедцевих.

Сардіни, сардінки — консерви з тих рибок. Сардіновий.

Н. Ч.

Зеновія Терлецька

Баранина

Цей рід м'яса не є надто часто вживаний у нашому харчуванні. А він має свої добрі відживні і смакові прикмети.

Найкращої якості баранину достигають тварини старші, як рік, а молодші трьох років. Колір баранини ясночервоний, товщ має білий. М'ясо старших або зле відживлених баранів темночервоне, а товщ жовтявий.

Баранина вимагає більшого опрацювання, як інші роди м'яса. Найкраще впливає на нього маринада, добре також заливати його на кілька годин масляною.

Найбільш видатною стравою є печеня. Однак дуже смачні й баранячі битки, зрази, гуляш. Подаємо кілька приписів до вжитку.

Печеня з баранини

Потрібно: задня шинка (3—4 ф), 1 ложка солі, 3 зубки часнику, 3 ложки олії (оливи), 2 покриті цибулі, 1 горнятко води, 1 ложка борошна (муки).

Почистити м'ясо від товщу і вибрати кість. Обмити, потовкти і посолити. Часник дрібно покроїти, потовкти і помастити ним м'ясо. Покласти до посудини, полляти олією, посипати цибулею, підолляти води, накрити і покласти тушкувати на плиті. По якомусь часі обернути, підолляти водою і далі тушкувати. Пізніше знов обернути і так тушкувати, підливаючи водою одну годину. Вкінці припорошити борошном, підляти водою і всунути до вигрітої печі на 300 ст. Пекти годину, а в часі печення обертати і поливати соком з-під печені. Коли готова, вибрати на дощину і покроїти. На полумиску полляти підливою, що ми її перетерли через ситко.

Подавати з м'ятою картоплею і різною городиною.

Дика печеня з баранини

Потрібно: задня шинка (3—4 ф), 1 ложка солі, маринада: ½ горнят-

ка оцту, 1 горнятко води, кілька зерен чорного перцю, 1 лавровий листок, 3 ложки товщу, 2 посічені цибулі, 1 горнятко сметани, ½ ложечки борошна (муки).

Почистити м'ясо від товщу, вибрати кість, потовкти і посолити. Приладити маринаду заваривши оцет, воду, перець і лавровий листок. Коли маринада простигне, залляти нею м'ясо і лишити на 2 год., обертаючи кілька разів. Потім разом із маринадою переложити до посудини, в якій м'ясо буде пектись. На плиті заварити раз, при чому треба м'ясо раз обернути. Потім відолляти маринаду, а саме м'ясо полляти товщем і посипати січеною цибулею. Підляти трохи водою і всунути до вигрітої печі на 350 ст. В часі печення обертати і поливати водою. Пекти приблизно 2 год. Коли вже м'ясо зм'якне, тоді зладити підливу. Розколоти в горнятку сметани трохи борошна, розвести водою і залляти тим печеню. Покласти нехай раз закипить. Вибрати печеню на дощину і покроїти. На полумиску полляти її підливою, перетертою через ситко.

Подавати з вареними макаронами і гарячими бурячками.

Гуляш із баранини

Потрібно: 2—3 фунти самого м'яса, 1 ложечка солі, 3 ложки товщу, 3—4 посічені цибулі, 3 зерна чорного перцю, 1 лавровий листок, 1 горнятко води, 1 ложка борошна (муки).

Почистити м'ясо від товщу, потовкти і посолити. Покроїти на кусники, виложити до ринки і полляти товщем. Посипати січеною цибулею, перцем і додати лавровий листок. Підляти водою і тушкувати на легкому вогні. Мішати часто і підливати водою. Приблизно за годину м'ясо буде м'яке. Тоді припорошити його борошном, перемішати і раз заварити.

Подавати з кашею або картоплею і квашеним огірком.

Битки з баранини

Потрібно: 2 ф (6 битків) баранини, 3 ложки товщу, 1 зубець часнику, сіль, перець.

Обмити м'ясо і перекроїти на малі котлети, залишаючи при кожному хребтну кістку. Оболонки на кістці зішкрябати. М'ясо легко потовкти, вирівняти краї і уформувати, надаючи їм овальної форми. Натерти розтертим часником з сіллю і припорошити перцем. Смажити на гарячому товщі по 2-3 хвилини на кожную сторону. М'ясо повинно бути всередині ще рожеве.

Подавати на грітому полумиску з м'ятою картоплею і різною городиною.

Господарський порадник

Припис на пінник

Прошу Вас, коли це можливо, подати мені припис на „суфле“, чи як по-українськи зветься „пінник“. Пам'ятаю, що це робила моя бабуня. Це був шум із мармеляди чи конфітури, а може і з цукром, запіканий у глибокій мисці в печі. У мене все багато білків і я хотіла б їх використати.

Дарка Л.

Пінник справді роблять із мармеляди, а влітку із свіжих ягід. Це легкий мало-кальорійний десерт, що його запікають у печі або варять на парі. Роблять також пінники з яблуком, шоколяди або сира. Подаємо припис:

Потрібно: 6 білків, 3 ложки мармеляди з ягід, 6 ложок цукру, 1 ложечка олії (оливи).

Вбити тугий шум із білків, а під кінець додати до нього цукор. Коли шум втягне його, тоді додавати по ложечці мармеляду і вбивати так довго, аж добре вимішається з шумом. Вимастити вогнетривалу посудину олією і в ній уложити стійком масу. Всунути до печі на 325 ст. на 20 хвилин.

Потрібно: 4 унції шоколяди, 4 жовтки, 3 ложки цукру, 6 білків, 1 ложечка картопляного борошна (муки), 1 ложечка масла.

Втерти шоколяду на терці. Втерти жовтки з цукром і вимішати з шоколядою. Тоді вимішати з туго вбитим шумом із білків і додати ложечку картопляного борошна. Вимастити вогнетривалу миску маслом і вило-

Українська ВИШИВКА

Вишивка в нашому вбранні

Рисувала Ірина Мельник-Юрчак

Вишиваний пояс. До блузки і спідниці тепер дуже вживаний широкий пояс. Такий може бути виконаний із шкіри з металевими нашивками або вишиваний.

На рисунку є поданий проект такого пояса. Як матеріал може послужити панама або юта. Взір найкраще вишивати нитками Муліне (ціле пасемце). Вишитий матеріал слід підлошити штивним матеріалом і підшивкою. Підшивка з шовку або оксамиту

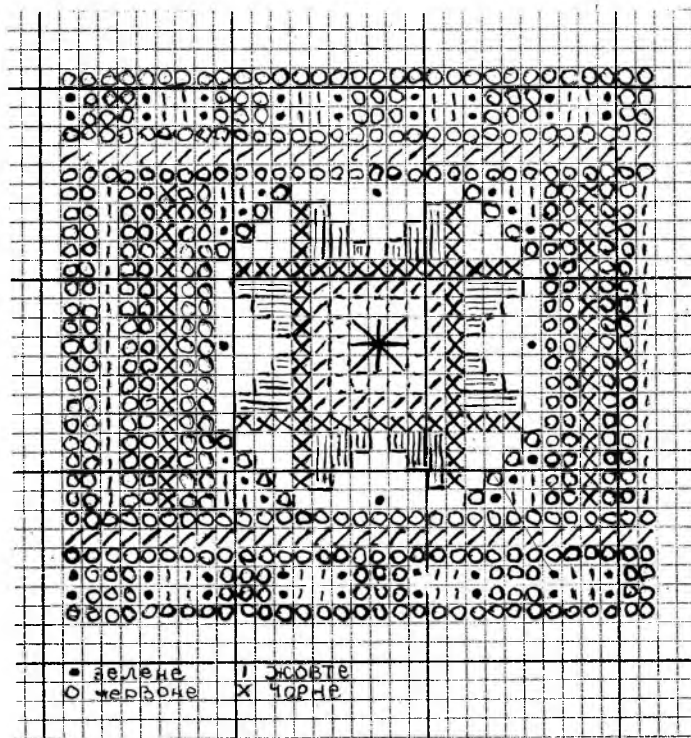
може творити облямівку пояса. Застібуються на спині на гаплички.

Взір. Для такого пояса годиться виразистий взір. Такий знайдено в буцацькому взорі, що вишиваний хрестиками і стебнівкою. Виконаний у кількох кольорах.

Чобітки. Популярні тепер жіночі чобітки можна теж прикрасити народним орнаментом. Для цього послужать нам модні вироби з синтетичного матеріалу „vinyl“. Їх можна

Вишиваний пояс і чобітки
Embroidered sash and boots

Взір із Буцащини

придбати у формі справжнього чобітка або лиш самої халявки. Орнамент може бути вишитий або намальований тривалими фарбами. Для вишивки треба взір наперед нарисувати.

Пінник подавати негайно по спекненні, бо він легко осідає.

придбати у формі справжнього чобітка або лиш самої халявки. Орнамент може бути вишитий або намальований тривалими фарбами. Для вишивки треба взір наперед нарисувати.

Виховні матеріали

ЖІНОЧОЇ СЕСІЇ СКВУ

можна замовити в Централі СУА за надісланням 2 дол.

Леся Храплива: Родинний дім і громадські установи

Лада Прокоп: Учителька в сучасній дошкільній установі

Олена Климишин: Українське дошкільня — сучасний стан і організаційна схема

Ірина Тарнавська: Виховання дитини дошкільного віку

Іванна Гілевич: Виховний ідеал української матері

Леоніда Вертипорох: Відповідальність української матері за молоде покоління

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVIII.

MAY, 1971

No. 5

UNWLA Convention

The Convention of the Ukrainian National Womens League of America which was held on May 21-23 at the Ukrainian National Association's resort in Kerhonkson, N. Y. has evoked lively comment from the UNWLA membership. The fact that this convention was attended by the largest number of delegates to date is in itself noteworthy. The delegates showed keen interest in the proceedings and continued their discussions well into the night.

The convention marked the 100th anniversary of birth of Lesya Ukrainka and had for its motto a citation from one of her poems: "Awake, who has life, whose thought is uprising!" Lesya Ukrainka's portrait adorn-

ed the wall of the conference room and UNWLA delegates had the opportunity of viewing an art exhibit based on themes from her works. Both convention addresses dealt with ideas expressed in Lesya Ukrainka's work as they affect us today. The artistic program which was presented during the banquet was also dedicated to this great Ukrainian poetess.

A welcome aspect of this year's convention was the large attendance of young women. The junior Branches sent many representatives to the convention and a special Session dealing with the work of these Branches was held. Their panel discussion on community work was noteworthy. The panelists stressed

the importance of correcting misinformation about Ukraine in the American press, and a decision was made to organize a special commission which would look into this matter.

Numerous other interesting and noteworthy ideas were examined in the course of the convention and taken under close consideration by the various commissions. In a very short time all UNWLA Branches will receive copies of the resolutions which were adopted during the Convention.

HONORING LESIA UKRAINKA

One of the member bodies of the Ukrainian Congress Committee of America is the Coordinating Board of Ukrainian Women's Organizations. It is headed by Mrs. Stefania Pushkar, a member of the Executive Board of the UCCA, and its membership is comprised of representatives of the Ukrainian National Women's League of America the Ukrainian Gold Cross, the Women's Division of the Organization for the Defense of the Four Freedoms of Ukraine, the Ukrainian Aid Society, and the Ukrainian Orthodox Sisterhood Association.

The Coordinating Board has been directed by the UCCA Executive Board to arrange a meeting at the Lesya Ukrainka monument in Cleveland. In accordance with the directive the Board has prepared a program for the meeting which will be held on September 19, 1971. At this time the Gardens of Culture of the city of Cleveland will sponsor a Friendship Day, and this year's Friendship Day will be held in honor of Lesya Ukrainka.

Lesya Ukrainka

CONTRA SPEM SPERO (Excerpts)

Upon my poor and melancholy fallow
I shall sow harvests of resplendent flowers,
Sow even amid frosts, and gently hallow
With dew of tears their unaccomplished powers.
And from the burning tears I there let fall
The solid, icy crust will surely melt.
Perhaps the buds will blossom after all
And breezes of a happy spring be felt.
Up the steep pathway on the flinty hill,
I'll bear my rocky burden all day long.
And though I carry such a load, I still
Shall keep my heart and sing a happy song.
In the obscurity of pitch-black night,
I shall not for one moment close my eyes,
But seek my guiding star's unfailing light,
That radiant mistress of the nightly skies.

Translated into English by
C. H. Andruseshen and Watson Kirkconnel

UNWLA AT INTERNATIONAL EVENT

Lesya Ukrainka

The UNWLA participated in "A Salute to the International Council of Women" (ICW), sponsored by the National Council of Women of the United States (NCW-US) on April 1st at the Ziegfeld Theater in New York City, on the occasion of the ICW's 83rd anniversary.

The highlight of the program was an international fashion show presented by Alexander's Department Store as a benefit to aid the ICW to carry on its educational and welfare work, as it relates to women. The ICW, encompassing 20 million women, is comprised of councils in 65 countries, including the NCW-US of which the UNWLA is one of its 29 member organizations. Mrs. Stefania Pushkar, former president of UNWLA, serves as NCW-US Migration Chairman.

Ukrainian girl students, attired in costumes from the Poltava, Kiev, Borshchiv, Lemko and Hutsul regions of Ukraine, acted as hostes aides, under the guidance of Miss Esther Morse, and aroused much interest among the guests.

A color film of the event is to be shown in the 65 countries

This excerpt was the slogan of the UNWLA Convention.

with ICW councils, throughout the world.

The Ukrainian participation was arranged by Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA Public Relations Chairman.

Among the hundreds present were the Ambassador of Sierra Leone, John J. Akar, and his wife, who came from Washington, D. C.; wives of United Nations Ambassadors — Mrs. C. Phillips, USA; Lady Crowe, the United Kingdom; Lady McIntyre, Australia; Mrs. S. Sen, India; Mrs. Y. Tekoah, Israel, and Mrs. T. Molefhe, Botswana — as well as representatives from several other countries, many in native dress, and distinguished women leaders. Ukrainian women present were Mesdames M.

Lesawyer, A. Berwecky, N. Babiak, M. Smejka, M. Sova-Rotella and R. Hnatkiv.

Ambassador Akar in his salute to the ICW recognized its significant contributions to underdeveloped countries and told of wide advances by women in politics and the professions in his country.

Outlining ICW programs, Mrs. Mary Craig Schuller, ICW President, stressed the urgent need for support to implement ICW projects worldwide, to carry out the aims of the ICW founders "for the enlightenment of women, for the enhancement of womankind," and for action to realize human rights in actual practice.

Mrs. Saul Schary, NCW-US President, in thanking all who

* * * *

Awake, who has life, whose thought is uprising!
The time of work is arriving!
Fear not the dusk before the dawn —
Start pre-dawn fire, let light abound,
Before the morning star starts shining.

Translation by Tetiana Shevchuk

Left to right: Mrs. I. Kanamori, wife of official of Japan's United Nations Mission, and Mrs. A. Adachi; Mrs. Mary Dushnyck, Miss Katherine Ann Bochonko, Mrs. S. Ishizaki, Mrs. Mary Craig Schuller, President of International Council of Women; Mrs. Saul Schary, President of National Council of Women of U.S.; Misses Patricia Berwecky and Nina Babiak, Ambassador John Akar of Sierra Leone and Mrs. Akar; Miss Krystyna Babiak and in back of her Miss Lesya Smejka.

cooperated in the program, especially noted the Ukrainian volunteers brought by Mrs. Dushnyck, and stated the costumes worn by them were from different regions of Ukraine.

The Ukrainian element was evident throughout the program: the charming Ukrainian students in their colorful costumes, with two of the girls called to the stage to help with the prizes; during the fashion show commentator Farcine Farkas referred to a summer outfit as a cotton peasant dress of Ukraine imported from Rumania; credit was given in the official program to the UNWLA benefit-aides, and the Ziegfeld Theater doorman, who is half Ukrainian, was so overjoyed at seeing the Ukrainian group that he kept talking away in Ukrainian. Even the New York Daily News mentioned the "volunteers in colorful Ukrainian costumes."

Countess A. Paolozzi, Mrs. L. Rosenthal and Mrs. D. Cogan served as co-chairmen of this worthy international program, in which the UNWLA was able to participate and contribute towards its success. **M. D.**

ST. OLGA'S INSTITUTE IN BRAZIL

As is generally known, we have a large Ukrainian population in Brazil. They settled in the state of Parana some 80 years ago and have built up communities with their own churches, and business and civic institutions. The majority of the Ukrainians in Brazil live on farms. Because the economy of Brazil is under-developed, the largest part of the Ukrainian population there has not advanced beyond the level of semi-skilled farmers.

To raise the educational standards of the Ukrainian population in Brazil, a group of young women founded St. Olha's Institute in Curitiba in 1940, a boarding school for girls where farm youngsters are taught various skills at the Institute's own Home Economics School, or are

directed to various academic schools for professional training.

The Institute is not a foundation and thus receives no public funds. The majority of St. Olha's students live and study in the Institute free of charge because their parents cannot afford to pay tuition fees.

The school is taught by the Catechites of the Sacred Heart, a lay women's order which was founded to instruct the Ukrainian population of Brazil in the catechism. They founded St. Olha's Institute and run it with no financial remuneration.

UNWLA became interested in this fine educational institution and has devoted part of its funds to help the school financially. UNWLA Branches have financed 4 scholarships at the institution, and there is a waiting list for many more students. The Branches which gave the scholarships are: Br. 33 in Cleveland, Br. 64 in New York, Br. 68 in Syracuse, and Br. 101 in Chicago.

Other Branches, namely Br. 50 in Ann Arbor, Mich., Br. 89 in Kerhonkson, N. Y., and Br. 102 in Hammond, Ind., have also offered to help. The scholarships are given in the amount of \$15 monthly for a period of 10 months per year.

LETTER TO THE EDITOR

Ukraine Can Never Be Lost

I enjoy the magazine OUR LIFE very much and wish you all much success in the future, for with people like you and all Ukrainians doing their part for Ukraine — Ukraine can never be lost or forgotten with its beautiful culture and traditions. My guests always like my embroidery work and when I tell them the work is part of our Ukrainian tradition, they are surprised and say they thought embroidery work was a hobby, not a tradition. And now I have some girls coming twice a week to learn how to do pysanky and they are enjoying it very much.

Yours truly,

Anna Zajac

Vineland Station, Ont.

UKRAINIAN RECIPES

Here are two more recipes from Natalia Kostetska's booklet "Pastry," published by UNWLA in 1969.

Lemon Cookies

3 egg whites
2 level cups confectioner's sugar
¼ lb. almonds
juice of two lemons
rind of one lemon

Beat egg whites until stiff. Add sugar gradually and continue beating. Add grated lemon rind and juice and continue beating until mixture is thickened. Add grated almonds and mix well.

Butter cookie sheet and sprinkle with flour.

Spoon-drop batter on cookie sheet in small mounds, and flatten with spoon. Leave overnight so batter will dry slightly and rise. Bake in the morning at 300 degrees for 25 minutes.

Apple Sponge Cake Roll

5 egg yolks
5 tbsps. sugar
5 egg whites
4 tbsps. flour
1 tbsp. ground bread crumbs
1 lb. apples
1 tbsp. corn starch
4 tbsps. brown sugar
juice of half lemon

Beat sugar and egg yolks, and add lemon juice.

Beat egg whites until smooth, spread over egg yolk mixture, and add flour. Blend all ingredients together lightly. Spread batter on buttered cookie sheet and bake at 350 degrees for 10 minutes. When done, place on large sheet of waxed paper and roll as for jelly roll. Wrap in cloth.

Peel and core apples and cut into small pieces. Add 2-3 tablespoons of water and cook until softened.

Combine corn starch and brown sugar, add to apples and let boil once. Spread apple mixture over sponge cake, roll up again and cool well before serving.

**A leader does not walk behind
with a whip, but is out in front
with a banner.**

Петро Кізко

Як слон мою течку з'їв

Однієї неділі я зі своїм другом Омельком пішов до зоопарку. Був я там уже давно, а мене завжди цікавили й цікавлять різні звірі. Отож, щоб пробути там довше й мати щось у запасі для „перекуски“, я взяв із собою течку з кексами та іншим їстивом.

Омелько пішов без нічого. Не мав трісочки в руках.

— А чому ж ти нічого не взяв? — запитав я.

— Я й так довго не думаю бути, — відповів Омелько.

Отак ми ішли до зоопарку й балакали, хто що має з собою в дорозі на цю прогулянку й хто що буде їсти, як зголодніє. Аж ось ми ввійшли до зоопарку. Звірів, птахів, людей тут — оком не схопити! Верблюди, слони, жирафи, зебри, мавпи, бики — як тут багато всяких тварин!

Але ми з Омельком не встигли роздивитись, як опинилися біля цілого гурта слонів. Вони були на великій рівній площі, огороженій вузьким каналом. Цей канал, може, на якихось пів метра, заповнений водою. З обох боків канал був обведений гарним кам'яним беріжком. Коли ми підійшли з Омельком до одного з таких беріжків, я поклав свою течку на білий камінь, а сам почав ходити побіч і простягати руки до потішних слонів, що приходили до нас і своїми хоботами доторкувались аж до наших рук.

Отак почалася в нас із слонами забава. Я й Омелько простягали до слонів руки, а вони свої хоботи, й ми їх гладили та пестили. Так минав час, аж я — гульк! Господи! Слон мою течку їсть!

От ви, дорогі читачі, вірте мені чи ні, а кажу я вам оце чистісіньку правду: слон уже не їв, а доїдав мою течку! Він з'їв верхню шкіру, кекси, а тепер тільки не міг з'їсти залізяки, яка була приправлена на споді течки.

Ми з Омельком сюди-туди, але нічого вже вдіяти не змогли. Людей назбиралося, мов на весілля, а слон, з'ївши мою течку й залишивши саму залізячку від неї, пішов геть на відпочинок.

— Що ж тепер робити? — питаю я розгублено Омелька.

— Нічого, ходім тепер на мавп дивитися, або на жирафів. Тепер уже ніхто ніщо в нас не з'їсть, бо нічого не маємо.

Я гірко скривися й більше вже нічого не казав. Бо я зрозумів, що наді мною посміявся не тільки слон, а ще й мій друг Омелько з мене кпить.

Але ми ще довго блукали по стому химерному зоопарку, поки поголодніли й повернулися додому. А шкода! Коли б слон не з'їв моєї течки з кексами, ми були б у зоопарку довше...

ЯКОГО КОЛЬОРУ ЛІТО

Літо колору якого?

Літо запаху якого?

Літо запаху медового!

Літо кольору чудового!

Літо кольору веселки,
тепле, радісне, веселе!

Ось червона квітка маку,
Тут оранжева нагідка.

Жовта бульбочка кульбабка.
На листку зелена жабка.

А блакитні незабудьки
кажуть: „Діти, не забудьте?“

Ось барвінку очка сині,
в кожній квітці по росині.

А фіялка з лісу й з поля
Фіялковий має колір.

Літо кольору веселки,
літо радісне й веселе!

Галина Чернобицька

Інна Кульська

МЛИНОК

Із паперу та гвіздка
Змайстрував Михась млинка.
Цей млинок на палочці —
Подарунок Галочці.

Вийшла Галя за тинок,
Стала на доріжці.
Щось не крутиться млинок,
Задрімав на ніжці...

Раптом вітер з верховів
Як повіе полем

Тут млинок проснувся вміть:
Закрутився, аж мигтить
Кольоровим колом!

К. Перелісна

ПОЧЕКАЙ!

— Зайчику, зайчику,
Почекай!
Зайчику, зайчику,
Не тікай!

Хочу в тебе, зайчику,
Запитать:

Де ти будеш, зайчику,
Ночувать?

— Уночі ми, зайчики,
Не спимо,

Молоду капустоньку
Гриземо,

А удень дрімаємо
На полях,

Або десь під кущиком
У гаях.

ВЕСНЯНОЧКА

Прилетіла здалека
Та й весна,
Ой що ж ти нам, веснонько;
Принесла?

Принесла я, дітоньки,
Вам квітки,
І пташок з пташатами
У садки.

І тепло, і сонечко,
І пісні, —
Гагілки-весняночки
Голосні.

К. Перелісна

Котик-риболов

— Тату, я хочу песика — про- сив Данилко.

— Почекай, аж трошки підро- стеш — відповів тато. — Песика треба годувати, мити, на прохід кожного дня водити. Мама уже з вами дітьми має досить праці. А коли тобі, Данилку, буде дванад- цять років і ти дійсно зумієш пе- сика доглянути, то може тобі ку- пимо.

— А я хочу кицю — відізвала- ся Олеся. — Киці не треба догля- дати. Сама гарно миється, сама йде на прохід. І не гавкає голосно на чужих людей.

— Але хто буде з нею бавитися годі, коли Данилко і ти в школі, а ми з татом в праці? — спитала мама.

— Наперед придбаймо рибки — порадив тато. — Побачимо як ви діти будете ними піклуватися. Як- що добре, то пізніше купимо якусь більшу тваринку.

І так вже цілу зиму стояв неда- леко вікна збірник з водою, а в ньому плавали різнокольорові ри- бки. Олеся і Данилко їх годували, змінювали воду.

А навесну поселилися в сусідній хаті люди, в яких був великий рудий кіт. Заглядала за ним Олеся, заглядала, а підійти боялася. Аж одного дня, коли, котик грівся на сонечку, підліз до нього потихень- ки Данилко і почав гладити. Котик не втікав, задоволено мружив оч- ка й муркотів. Поволі приступила й Олеся, гладила м'яченьке хутер- ко й приговорювала: — Кітті, кітті, гуд кітті!

Данилко засміявся. — Чому ти, дурненька, говориш до нього по- американськи? Тваринам все одне яка мова, бо вони по голосі піз- нають, чи хтось до них ласкавий, чи ні. Ну, спробуй! Він теж по- українськи зрозуміє!

— Чемна, добра киця! Котичок гарний! — проказувала Олеся.

— Бачиш, розуміє! — втішився Данилко, бо котик почав голосні- ше муркотіти.

— Назв'їм його Мурликом, щоб він знав, коли його будемо клика- ти.

І так Мурлик став приятелем ді- тей. Як тільки побачив Олесю чи

Данилка надворі, то зараз прибі- гав до них гратися. Діти гарно йо- го забавляли і дуже любили.

В день уродин одержав Данил- ко різні подарунки. А найбільше сподобалася йому вудка. Не забав- ка, а така правдива, як татова. Від мами дістав він високі гумові чо- боти.

— Післязавтра можна вже ло- вити рибу в річках — сказав тато. — Якщо встанеш раненько, то пі- деш зі мною і свою нову вудку ви- пробуєш!

У призначений день Данилко скоро зібрався. — Мамо, не при- готовляй нічого на полуденок. Я для тебе свіжої рибки принесу!

Коли хлопчик вкладав до авта вудку і всі інші речі до риболовлі, то котик вліз крізь відчинені двері.

— Ні, ні, Мурлику — сказав йому Данилко. — Сьогодні ти грайся з Олесєю, бо я їду з татом рибу ловити.

Тато подивився на Данилка. — Що ж ти з тим котом розмовля- єш, так немов би він щось розу- мів. — Певне, що розуміє — від- повів Данилко. — Мурлик дуже мудрий. Він розуміє по-україн- ськи й по-американськи, тільки відповідати не вміє. Бачиш тату, він виліз з авта і побіг до нашої хати!

Ранок над річкою проминув ско- ро. Данилко трохи змерз, але не нарікав, бо хотів принести мамі обіцяні рибки. Він зловив їх аж п'ять — три менші, а дві досить великі. Разом з татовими буде усім на добрий полуденок.

Біля хати зустріла їх мама. — Ну, нарешті. Я вже вами журила- ся! Ідіть передягнутись.

До кімнати прибігла заплакана Олеся. — Дивися Данилку, що той поганий кіт наробив! Вона по- провадила його до підвалу, де ді- ти тримали в кімнатці свої більші іграшки. Там у куточку, біля Оле- синої кухні до забави, сидів гор- до Мурлик. А на плястиковій ми- сочці лежали рядочком золоті ри- бки. Данилко кинувся по посудину з водою і дві рибки вдалося ще врятувати. Тим часом Олеся сва- рила на kota, але Данилко її стри-

мав. — Не свари на Мурлика, О- лесю! Він бачив, як я мамі приніс рибки і вона втішилася, тому ко- тик хотів тобі щось приємного зро- бити. Ах, той Мурлик! Він забага- то розуміє!

Дмитро Чередниченко

ЗАГАДКА

Летіли сірі гуси,
На крилах воду несли,
Аж на дереві Івасик сидить:

— Гуси-гусенята,
Візьміть на крилята
Та понесіть до батечка.

Взяли вони Івасика
Та й далі летять.
Побачив Івасик
Батькову хату
Та як підскочить —
І перекинув воду.
Вода розлилася додолу:
На луги, на жита,
На гаї зелені.
І вийшла тоді ясна дівчина
Із золотим коромислом,
Воду з Дніпра набирає,
Сірим гусям посилає.

(єягэзэя 'поў 'івасіх)

Людмила Савчук

КОЛОСОК

Виріс вищим колосок,
Тому й загордився,
На братів своїх малих
Навіть не дивився.
Ті, наповнені зерном,
Клоняють вниз голівки,
А порожньому одно:
Пнеться вгору тільки.
Може, хто такий коліс
Колосок зустрине.
Ви скажіть йому тоді,
Дітки, неодмінно:
Ви скажіть йому тоді
Ввічливо і просто:
Щоб зерном він похвалився,
А не тільки ростом.

Моряк

Є у мене човничок
і весло,
Я морське вивчатиму
ремесло,
Стану я, як виросту,
капітаном
Кораблі водитиму
в океанах.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

(Докінчення зі ст. 20)

г) Сусп. Опіка: Відділ присвятив особливу увагу тій ділянці. Вислано такі пожертви: на Фонд Укр. Церкви в Потребі 200 дол., на таборі оселі 200 дол., на сиріт 100 дол., на бабусю 60 дол., потерпілим у Боснії 66 дол. Вислано 14 пакунків — бабусі, воякам у В'єтнамі, потерпілим у Боснії і потребувачим у Бразилії. Членки також старалися морально підтримати хворих відвідувачами у шпиталях, листуванням і висиланням карток.

г) Пресова: У Н. Ж. і „Свободі“ появилось звітлення про діяльність Відділу. Пресова референтка також вислала два листи до американської преси із спростуванням зловживання українського імені. Відділ провадить хроніку.

д) Фінансова: Відділ мав 4,427 дол. приходу, і 2,344 дол. розходу.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні Д. Камінська поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одноголосно ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — М. Мороз, голова, В. Бачинська, заступниця, І. Мокривська і М. Палій, секретарки, Д. Леськів, скарбник. Референтками стали пані — Л. Камінська організаційною, Н. Савчук і Я. Трембійська культ.-освітніми, А. Біляк і М. Соробей імпрезовими, З. Турчин і Д. Генза виховними, І. Куровицька й О. Саяк зв'язків, О. Івасиків і Т. Оберишин сусп. опіки, К. Червоняк і З. Галів пресовими, С. Савчук, Л. Закревська і Л. Михалевич господарськими, М. Ярош, В. Шпонтан і А. Саф'ян ярмарку.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — М. Томоруг, Г. Титла і Я. Лучечко.

У **своєму слові** п-ні Іванна Рожанковська, голова Окр. Ради, висловила признання членкам Відділу за їх вклад праці в переведення ювілею Окр. Ради.

Збори закрила молитвою нововибрана голова М. Мороз, подякувавши за довір'я. **Прес. реф.**

НЮАРК, Н. ДЖ.

Річні Збори 86 Відділу США
ім. Олени Теліги

Дата: 28. січня 1971 р.

Збори відкрила голова Люба Липчак молитвою і привітала голову Окр. Ради Ірину Кіндрачук і орг. референтку Євфрозину Мартинець.

Президія: п-ні І. Кіндрачук, голова, п-ні Н. Клапичак, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні А. Твардовська.

Звіти Управи зложили — голова Л. Липчак і фін. референтка Т. Турянська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 34 членки. Відбуто 7 ширших сходин і 4 засідання Управи. Відділ співпрацював з Управою УККА й іншими громадськими організаціями.

б) Культурно-освітня й імпрезова: На ширших сходинах відчитано доповіді: „Чи буде патріярхат?“ (ред. В. Качмар), „Атрибути гіпнози в хірургії і поліжництві“ (д-р М. Гук), „Дух Петлюри“ (проф. Борис Мартос), „Постать української громадянки і письменниці“ (п-ні Г. Магмет). Відділ улаштував панель на тему „Українська молодь і проблеми довкілля“, що пройшов з успіхом при участі 200 осіб і на який відгукнулася наша преса.

в) Виховна: Відділ запросив Ляльковий Театр 90 Відділу США з Філадельфії з виставою „Червона Шапочка“.

г) Сусп. опіка: З Фонду Наглої Потреби вислано 3 пакунки до Югославії і до Польщі, разом на суму 66.50 дол. Поодинокі членки відвідували хворих. Відділ зобов'язався покрити половину стипендії студентки в Європі.

г) Зв'язки: У Великодньому часі в місцевій американській пресі появилсь докладний опис наших свят із показом писання писанок. Про це постарались наші членки — Л. Стебельська і Н. Змий.

д) Господарська: Влаштовано Різдвяний Базар із продажем всяких святкових подарунків і прикрас на ялинку. Двічі проведено продаж печива. На ширших сходинах п-ні Гентиш демонструвала прибирання тортів.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні І. Яворська поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одноголосно ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — Лариса Пенцак, голова, Люба Липчак, заступниця, Марія Полянська, секретарка, Ольга Гунчак, касієрка. Референтками стали пані — І. Липчак і Л. Стебельська організаційними, О. Стеранка культ.-освітньою, Н. Буняк імпрезовою, С. Призимирська сусп. опіки, І. Яворська і Н. Клапичак.

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Літературна спадщина

Дозвольте мені звернутися до Вас у справі літературної спадщини Софії Парфанович.

Книжки письменниці зложені у її сестри п-ні Юлії Цеплої. Понад 2,000 книжок пропадуть, коли не врятуємо їх. Пані Юлія і її чоловік д-р Цеплий (вони єдині, що опікуються також могилою письменниці), вже дуже старенькі і хворі. Порадити з книжками вони нічого не можуть. Я біла на сполох у місцевому Союзі України Америки — Окружній Раді й Відділі, до якого належала Софія Парфанович, але не знайшла відгуку. Тому хочу дати заклик до преси, а в першу чергу до Нашого Життя. Будьте ласкаві, надрукуйте його! Я вірю, що між нами знайдуться ще люди, яким наша література дорога і вони цю спадщину врятують.

Марія Гарасевич, Дітройт

*

Українська книжка в американських бібліотеках

На XVI. Конвенції США заторкувано цю тему. Треба врешті людей усвідомити, що даровані книжки не є бажані в бібліотеках, довго або зовсім не каталогуються, запхані в кут і забуті. Тому рішуче не слід пропагувати дарування книжок. Натомість бібліотеки радо йдуть на руку на бажання відвідувачів і закуплять кожного роду книжку. Незалежно в якій вона мові, а для бібліотеки дуже важний рух і число випозичених книжок.

Тому маю прохання до посестер США: 1. Вимагати українських книжок в американських бібліотеках, бо в такий спосіб зазначаємо нашу присутність у даній місцевості й інформуємо про Україну, а також примушуємо бібліотеку купувати українську книжку. Дальше — зберігаємо стан українських книжок у бібліотеках (книжки, що їх ніхто не читає, по якомусь часі усуваються).

У тому маю добрий досвід вже в другій місцевості.

Дарія Витанович

щак зв'язків, А. Твардовська пресою, Я. Німчановська господарською.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — О. Гнатейко, З. Воронка і Г. Бистрицька.

А. Твардовська
пресова референтка

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

Річні Збори 91 Відділу СУА ім. О. Кисілевської

Дата: 10. січня 1971 р.

Збори відкрила молитвою голова п-ні М. Корчевий, привітала представниць Окр. Ради пп. Н. Лопатинську і М. Євсевську та 9 присутніх членок.

Президія: п-ні Н. Лопатинська, голова, п-ні М. Євсевська, член, і п-ні Б. Михайлів, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів прочитала п-ні Б. Михайлів.

Звітували пані — Б. Михайлів, секретарка, П. Винницька, касієрка, О. Цегельська, культ.-освітня і виховна референтка, Н. Цегельська, реф. сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 13 членок (від 1. січня 1971 р. — 14). Відбуто 5 засідань Управи і 5 ширших сходин. Приєднано 3 передплатниці журналу „Наше Життя“. Відділ є членом УККА. Брав участь в імпрезах Окр. Ради.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Великодній базар із показом писання писанок, що його попередили оголошення в радіо і місцевій пресі. Базар відвідало около 2,000 людей, переважно американців. Протягом березня 1970 р. відбулась виставка писанок і нар. мистецтва в Музею Лігай Веллі. Діти з нашої школи українознавства там дижурували й роздавали лютючки про писанки. П-ні О. Цегельська взяла участь в Укр. Дні в Патсвілі і дала інтерв'ю про нашу організацію і нар. мистецтво, що його передано по радіо в Шамокіні. П-ні Г. Бадуляк провела 4 покази писання писанок у школах у Квейкертоні, п-ні П. Винницька демонструвала писання писанок у МкАду. На ширших сходинах відчитано доповіді: „Олена Пчілка“, „Примінення українських звичаїв у модерному житті“ і „Листопадові роковини“. Відділ закупив 5 англійських книжок про Україну і подарував до міської бібліотеки.

в) Виховна: Відділ оснував і провадить школу українознавства, яка начислює 23 учнів у 6 класах. Три членки Відділу вчителюють у ній. Школа поділена на дві групи — україномовну й англійськомовну. В україномовних класах (4) вивчають азбуку, граматику, історію, географію, культуру, а в англійськомовних класах (2) азбуку, конверзацію, історію, культуру. Силами учнів поставлено

тричі дуже успішно оперету Леоніда Полтави „Червона Шапочка“ (на закінчення шкільного року, на оселі ім. О. Ольжича і в Світличці Укр. Зол. Хреста у Філядельфії).

г) Сусп. опіка: Для допомоги жертвам землетрусу в Югославії влаштовано продаж печива спільно з церковною організацією жінок, вислано 13 пакунків одягу до Югославії, а крім того до Централі СУА відвезено два авта речей. До Бразилії вислано 5 пакунків і гроші о. Олійникові та о. Балцарові. Пожертвовано на вилучення дитини на оселю. Відділ допоміг фінансово членці, яка потерпіла від вогню. Відвідувано хворих членок і посилено картки та квіти в часі недуги.

г) Господарська: В часі сходин усе є перекуська; референтка дбала про буфет на імпрези Відділу, допомагала в приготуванні буфету на імпрези УККА. Якщо в родині членки було весілля, всі інші допомагали їй печивом.

У дискусії голова Окр. Ради висловила признання Відділові за невтомну працю і сказала, що хоч у нас лиш 13 членок, у виконаній праці не відстаємо від Відділів чисельно більших, та побажала і на даліше багато успіхів.

Голова **Контр. Комісії** п-ні Д. Балазюк ствердила, що книги проваджені докладно і подала внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, який прийнято одноголосно.

До **нової Управи** ввійшли пані — Н. Цегельська, голова, Д. Балазюк, заступниця, і реф. сусп. опіки, Б. Михайлів, секретарка, П. Винницька, касієрка, Оля Цегельська, референтка виховна і культ.-освітня, М. Корчевий — організаційна і господарська.

Контр. Комісія пані: Г. Бадуляк, голова, Уляна Глинська і Х. Попович, члени.

Нововибрана голова п-ні Н. Цегельська подякувала за вибір, закликала всіх до співпраці й молитвою закрила Збори.

Після Зборів, при смачній перекусці, пляновано працю на біжучий рік.

Богданна Михайлів, секретарка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні Збори 98 Відділу СУА ім. Анни Ярославни

Дата: 6. грудня 1970 р.

Збори відкрила голова Патриція Савчак, вітаючи голову СУА Стефанію Пушкар, представницю Окр. Ра-

ди п-ні А. Богачевську і референтку мол. Відділів Наталю Даниленко.

Президія: п-ні Анна Богачевська, голова, п-ні Люба Богай, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні М. Гил.

Звітувала голова Відділу. Дала загальний огляд праці, обговорюючи працю всіх референток, як рівнож великий вклад праці Відділу у Комітеті підготовки Фестивалю етнічних груп.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 34 членки, у звітному році прибуло 9, вибуло 4. Відділ є членом УККА і бере живу участь у діяльності Окр. Ради СУА та імпрезах і ювілеях місцевих організацій. Відділ веде хроніку своєї діяльності та виготовив власний адресар.

б) Культ.-освітня: Відчитано або переведено такі гутірки: „Косметика і її примінення“ (М. Циган), „Наркотики й їх вплив на людину“ (д-р О. Черник), „Демократична партія“ (адв. Дудун), „Музичний Дитячий Садок“ (Г. Поритко), „Панель на тему перешкілля“. Окрім того Відділ улаштував виставку бачванського орнаменту із збірки Ю. Колесаря, а Н. Даниленко висвітлила фільм із Хрестин Відділу.

в) Виховна: Влаштовано Дитячий Пікнік.

г) Зв'язки: Влаштовано дві виставки нар. мистецтва в американських бібліотеках.

г) Суспільна опіка: Зібрано речі й вислано пачки до Югославії і Польщі.

д) Пресова: Було поміщено 8 коротких новинок, 6 довших статей та оголошення в „Америці“, „Свободі“ й Нашому Житті, рівнож в американській місцевій пресі повідомлення про виставки в бібліотеках.

е) Фінансова: Приходи Відділу — 1,267 дол., розходи — 1,132 дол.

Вив'язалась жива **дискусія** у висліді якої постановлено: 1. виготовити правильник для внутрішнього вжитку членства і покликати для цього окрему комісію, 2. зорганізувати окрему комісію для закупу відповідних виробів нар. мистецтва, що буде служити при майбутніх виставках.

На внесок **Контр. Комісії** уділено абсолюторію уступаючій Управі.

До **нової Управи** ввійшли пані — Тая О'Ніл, голова, Ірина Юрчак, заступниця, Люба Богай, секретарка, Ірина Скульська, скарбничка. Референтками стали пані — Дзвінка Швед

організаційною, Стефа Чаплинська культ.-освітньою, Марія Циган виховною, Ірина Юрчак імпрезовою, Зірка Кебуз нар. мистецтва, Стефа Зиблікевич сусп. опіки, Ярина Телепко пресою, Мирося Коженювська господарською.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Мирося Гил і Даня Кульба.

Нововибрана голова подякувала за вибір закликаючи до дружньої співпраці все членство для добра Відділу і громади. Потім при чайку і солодким продовжувано товариську гутірку.

Ярина Телепко
пресова референтка

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

Наші Відділи й читачки пам'ятають про тих старших жінок, що їм наш журнал приносить розраду. В останньому часі уфундували для них передплати:

54 Відділ США з Вільмінгтону і п-ні А. Вояковська з Брукліну (від 1962 року), 64 Відділ із Нью Йорку (від 1964 р.), п-ні Марія Харина з Філадельфії (від 1965 р.), 82 Відділ із Бронксу і пп. Стефанія Бедрій і Ольга Коренець з Ньюарку (від 1966 р.), 91 Відділ із Бетлегему (від 1969 р.), п-ні Т. Парфанович із Бофало (від 1970 р.). Вперше уфундували таку передплату пп. Ярослава Зарицька з Брукліну і Вікторія Ларсон із Шикаго. Щиро дякуємо всім тим, що вже довгі роки про це пам'ятають і тим, що тепер це уфундували.

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

Окружна Рада США у Шикаго
видала книжку для дітей
Романа Завадовича:

Чародійні музики

з ілюстраціями Юрія Козака
Книжка присвячена пам'яті
Марії Яримович,
провідної Союзянки нашого міста
Ціна 2.50 дол.

Замовляти:

Ukrainian National Women's
League
936 N. Western Ave.
Chicago, Ill. 60622

НОВА КНИЖЕЧКА ПРИПИСІВ

12 Відділ США ім. Олени Пчілки в Клівленді ще в 1969 р. видав невелику книжечку українських традиційних приписів під редакцією Ірини Кашубинської. Це видання скоро розійшлося. Тепер господарські референтки Відділу — І. Сахно, Д. Городиська і М. Сизаник — переложили текст на англійську мову і доповнили його новими приписами І. Кашубинської, що були вміщені в нашому журналі. У березні 1971 р. книжечка вийшла з друку. Коштує 2.80 дол. разом із пересилкою. Замовляти можна:

UNWLA Br. 12, 5831 Elmore Dr.,
Parma Hts., Ohio 44130.

SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF
LESYA UKRAINKA
Translated by Panchal Cundy
Foreword by Clarence A. Manning

З НАГОДИ ГРАДУАЦІЇ
подаруйте

ДОЦІ або СИНОВІ

„Дух Полум'я“

Лесі Українки
англійською мовою
у перекладі Персіфалія Канди
з передмовою К. Маннінга
Ціна \$3.50

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК
ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У календарці імпрез ч. 4, 1971 року, подано, що Дитяча Вишивана Забава в Шикаго відбудеться 9. травня заходами 22 Відділу, а повинно бути — 29 Відділу США. На ст. 19 подана вістка про Курс Української Мови університету Шикаго, а повинно бути — Студії Української Мови в тому ж університеті. На ст. 29 того ж числа є помилково вичислений між Відділами, що є під опікою п-ні Софії Крупки, містоголови Гол. Управи — 16 Відділ США у Міннеаполісі. Цей Відділ належить до Округи Шикаго, як і новозаснований там молодечий 110 Відділ США.

За недогляд перепрошуємо.

СПІВАНИК ДЛЯ ДОШКІЛЛЯ

Давно очікувана книжка „Рідна „Рідна Пісня“, співаник-посібник для вчительок українських світличок, садочків і підготовних клас, вже друкується. Виходить заходами Виховної Референтури США. Обіймає ряд пісень з ілюстраціями Галини Конопади та методичні вказівки Ірини Пеленської. Друкується в Пластовій Офсетовій Робітні в Дітроїті.

ПОКАЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОДИ

Заходами Окружної Ради США в Нью Йорку 3. квітня 1971 р. відбувся показ моди з приміненням українських мотивів. Стрój запроєктувала й виконала стилістка Жєня Тріска. У показі виведено сукні вихідні, коктейльні й вечірні. З показом була получена невелика мистецька програма. Прибуло багато публіки, що нагородила всі виступи рясними оплесками.

Вже вийшло гарне видання для дітей
заходами 83 Відділу США

Д і м а :

Кіт Музика

Ілюстрації Едварда Козака.

Книжечка вміщує 25 віршів, що вказують дітям на різні явища природи.

Ціна 2.50 дол.

Замовляти:

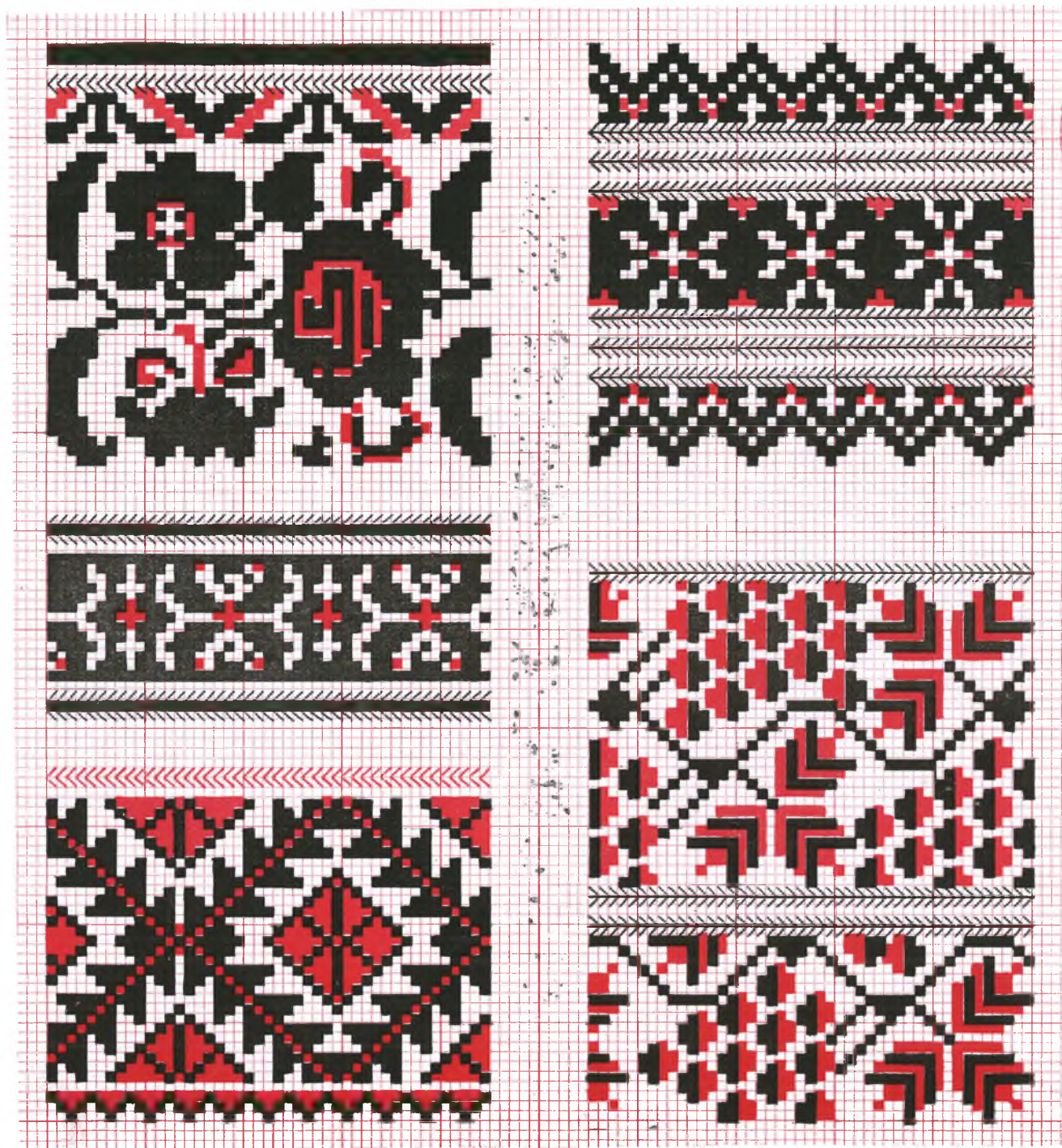
Mrs. Irene Mokriwsky
64-39 — 84th St.
Rego Park, N. Y. 11374

2nd CLASS POSTAGE

PAID AT PHIA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 7, ст. 8 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з Дрогобича

Чч. 1, 2, 3, 5. Вуставки, вишиті хрестиком і косичкою. Ч. 4. Дуда, вишита хрестиком, косичкою і стебнівкою

Printed by AMERICA, 817 N. Franklin St., Philadelphia, Pa. 19123